

Briuselis, 2017 01 10
COM(2016) 824 final

2016/0403 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

kuriuo nustatoma Europos paslaugų e. kortelė ir susijusios administracinės priemonės

(Tekstas svarbus EEE)

{SWD(2016) 439 final}

{SWD(2016) 442 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindas ir tikslai

Kadangi teikiant paslaugas sukurama apie 70 proc. ES BVP ir darbo vietų, siekiant kurti darbo vietas ir skatinti ekonomikos augimą ES, svarbu didinti ES paslaugų rinkų konkurencingumą. 2006 m. priimtoje Paslaugų direktyvoje nustatytos bendrosios nuostatos, kuriomis palengvintas paslaugų teikėjų įsisteigimas ir jiems suteiktos palankesnės galimybės bendrojoje rinkoje siūlyti paslaugas skirtingose valstybėse. Direktyva ES valstybėse narėse paskatintos įvairios reformos, dėl kurių per daugiau kaip 10 metų ES BVP išaugo 0,9 proc.

Tačiau dar neišnaudota daug ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo galimybių. ES paslaugų rinkai būtų naudingas greitesnis našumo augimas ir efektyvesnis išteklių paskirstymas. Tarpvalstybinės prekybos ir investicijų į paslaugas lygis tebėra žemas. Šalinant esamas kliūtis, trukdančias teikti paslaugas skirtingose valstybėse, bus galima stiprinti konkurenciją, todėl vartotojai turės daugiau pasirinkimo galimybių, mokės mažesnes kainas ir padaugės inovacijų. Jei šios kliūtys bus šalinamos pagal Paslaugų direktyva jau nustatytą sistemą, ES BVP gali padidėti 1,7 proc.¹. Geriau veikiant paslaugų rinkoms padidėtų pramonės konkurencingumas, nes ES gamybos sektoriaus subjektai yra svarbūs paslaugų pirkėjai ir galutiniai vartotojai. Iš tiesų paslaugos ES sudaro 40 proc. galutinio gamybos produkto vertės. Todėl konkurencingas gamybos sektorius priklauso nuo gerai veikiančių paslaugų rinkų.

Dėl šių priežasčių Europos Vadovų Taryba pažymėjo, kad „sukūrus stipresnę ir teisingesnę bendrąją rinką bus padedama kurti naujas darbo vietas, skatinti našumą ir užtikrinti patrauklias sąlygas investicijoms bei inovacijoms“². Geriau veikianti vidaus rinka yra vienas iš dešimties Europos Komisijos prioritetų. 2015 m. spalio mėn. priimtoje bendrosios rinkos strategijoje Komisija paskelbė apie įvairius veiksmus, kurių reikia imtis, kad būtų sukurta tikra bendroji paslaugų rinka be sienų³. Tikslas yra aiškus – šalinti kliūtis, kad paslaugų teikėjams būtų lengviau rasti naujų veiklos galimybių, kartu užtikrinant kokybiškas paslaugas vartotojams. Šis pasiūlymas grindžiamas bendrosios rinkos strategija.

Paslaugų direktyvoje šiems tikslams pasiekti numatyta subalansuota teisės sistema. Ja užtikrinama, kad nacionalinis reguliavimas būtų nediskriminacinis, pagrįstas ir proporcingas siekiant viešojo intereso tikslų. Ja reikalaujama, kad valstybės narės sumažintų administracinio pobūdžio kliūtis, dėl kurių paslaugų teikėjai praktiškai atgrasomi nuo tarpvalstybinių paslaugų teikimo. Šis pasiūlymas neturės poveikio Paslaugų direktyvai ir joje įtvirtintiems svarbiems principams.

Dėl Paslaugų direktyvoje įtvirtintų principų pavyko padaryti teigiamą pažangą, kad ES paslaugų rinkos geriau veiktų. Tačiau keliuose pagrindiniuose paslaugų sektoriuose dar yra kliūčių, trukdančių labiau integruoti bendrąją rinką. Visų pirma tai pasakytina apie kai kurias verslo paslaugas ir statybos sektorių, nes šių paslaugų teikėjams dažnai sunku pasinaudoti

¹ Europos Komisija, *Update of the study on the economic impact of the Services Directive*, 2015 m.

² Europos Vadovų Tarybos išvados. 2016 m. birželio 28 d.

³ Komisijos komunikatas „Bendrosios rinkos tobulinimas. daugiau galimybių piliečiams ir įmonėms“, 2015 m. spalio 28 d.

verslo galimybėmis kitose valstybėse narėse. Plėsdami veiklą į užsienį, jie susiduria su administracinėmis kliūtimis. Tuo įsitikinta daug bendraujant su paslaugų teikėjais⁴.

Norėdami teikti paslaugas kitose valstybėse paslaugų teikėjai patiria administracinių sunkumų. Jiems neaišku, kaip laikytis esamų taisyklių, todėl įmonės, visų pirma MVI, nėra linkusios išnaudoti verslo galimybių kitose valstybėse narėse. Paslaugų teikėjams sunku gauti informaciją apie taikytinus teisės aktų reikalavimus ir procedūras, kurias būtina atlikti norint patekti į kitos valstybės narės rinką. Be to, nacionalinėmis taisyklėmis dažniausiai atsižvelgiama tik į nacionalinius atvejus, nepaaiškinant, kaip jas reikėtų taikyti paslaugų teikėjams iš kitų ES valstybių narių. Todėl paslaugų teikėjams, mėginantiems įsteigti nuolatinę buveinę kitoje valstybėje narėje arba laikinai teikti tarpvalstybines paslaugas, dažnai sunku suprasti, kurias taisykles taikyti ir kaip tai daryti. Įvairiose valstybėse narėse taikomi administraciniai formalumai paslaugų teikėjams neretai būna sudėtingi ir brangūs.

Todėl Europos paslaugų e. kortele siekiama supaprastinti sudėtingą administravimą paslaugų teikėjams, norintiems plėsti savo veiklą į kitas valstybes nares. Kartu bus užtikrinta, kad valstybės narės galėtų taikyti pagrįstą reglamentavimą. Šia e. kortele paslaugų teikėjams būtų siūloma naudotis savanoriškai kaip alternatyviu būdu parodyti, kad yra laikomasi taikytinų nacionalinių taisyklių. Naudodami šią e. kortelę, paslaugų teikėjai galėtų taikyti visiškai elektroninę ES lygmens procedūrą, kad atliktų reikalingus formalumus plėsdami veiklą į užsienį, ir taip jiems būtų suteiktas didesnis teisinis saugumas bei gerokai supaprastinti administraciniai aspektai. Turėdami e. kortelę, paslaugų teikėjai galės išvengti administracinių kliūčių, pavyzdžiui, neaiškumų dėl to, kokius reikalavimus taikyti, būtinybės pildyti skirtingas formas užsienio kalba, dokumentų vertimo, tvirtinimo ar autentifikavimo ir būtinybės imtis neelektroninių procedūrinių veiksmų. Palyginti su esama padėtimi, formalumai, susiję su e. kortelės procedūra, leistų sutaupyti daug išlaidų, gal net 50 proc. ar daugiau⁵.

Jei paslaugų teikėjas planuoja laikinai teikti paslaugą kitoje valstybėje, e. kortelę išduotų kilmės valstybė narė. Priimančiosios valstybės narės vis tiek galėtų prieštarauti e. kortelės išdavimui, jeigu pagal esamą Paslaugų direktyvą joms tai leidžiama daryti remiantis viena iš 16 straipsnyje išvardytų svarbių viešojo intereso priežasčių. Gavęs e. kortelę, paslaugų teikėjas galėtų laikinai teikti paslaugas priimančiojoje valstybėje narėje. Taigi, priimančiųjų valstybių narių įgaliojimai priimti sprendimą atmesti paraišką Europos paslaugų e. kortelei gauti nesikeičia, laikantis Paslaugų direktyvos 16 straipsnio.

Jei paslaugų teikėjas planuoja teikti paslaugas per filialą, atstovybę ar biurą kitoje valstybėje narėje, e. kortelę išduoda priimančioji valstybė narė. Tokiu atveju paslaugų teikėjas vis tiek turėtų prašyti išduoti e. kortelę savo kilmės valstybės valdžios institucijų, kurios tikrintų, ar paslaugų teikėjas yra įsisteigęs jos teritorijoje pagal joje taikytinas taisykles. Tačiau tada kilmės valstybės narės valdžios institucijos pradėtų vykdyti atitinkamą procedūrą kartu su atitinkama priimančiosios valstybės administracija, kad pastaroji galėtų patikrinti, ar kortelę prašantis išduoti paslaugų teikėjas atitinka priimančiosios valstybės teisės aktų reikalavimus pagal Paslaugų direktyvą. Todėl nacionaliniams ir užsienio paslaugų teikėjams būtų taikomos tokios pat sąlygos. E. kortelės turėtojas galėtų teikti paslaugas per antrinę buveinę (įsteigęs filialą, atstovybę ar biurą) atitinkamoje priimančiojoje valstybėje narėje.

⁴ Įskaitant 9 praktinius seminarus, kuriuos Komisija surengė kartu su paslaugų teikėjais tarpvalstybiniuose regionuose.

⁵ Komisijos tarnybų darbinis dokumentas „Poveikio vertinimas, pridedamas prie Europos Parlamento ir Tarybos pasiūlymo dėl reglamento, kuriuo nustatoma Europos paslaugų e. kortelė ir susijusios administracinės priemonės“, 2017 m.

Europos paslaugų e. kortelė savo esme yra panaši į Europos profesinę kortelę (EPK), kuri jau yra žinoma valstybių narių valdžios institucijoms. EPK galima gauti nuo 2016 m. sausio mėn. ir ją jau turi nemažai atrinktų tikslinių profesijų atstovų, – tai rodo, kad ši paprastinimo priemonė yra praktiškai naudinga jos naudotojams. Ir Europos paslaugų e. kortelė, ir EPK yra savanoriškos elektroninės procedūros, taikomos ES lygmeniu. Paslaugų teikėjai Europos paslaugų e. kortelę naudos savanoriškai. Pareiškėjo kilmės valstybės valdžios institucija veikia kaip kontaktinis centras. Be to, abi sistemos veikia pagal iš anksto nustatytus ir privalomus kilmės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės bendradarbiavimo darbo srautus, vykdomus per esamą Vidaus rinkos informacinę sistemą, nustatytą VRI reglamentu⁶.

Tačiau skiriasi abiejų sistemų tikslai. Turint EPK lengviau teikti paslaugas kitose valstybėse, nes pagal Profesinių kvalifikacijų direktyvą (PKD) pripažįstamos fizinių asmenų kaip darbuotojų ar savarankiškai dirbančių paslaugų teikėjų profesinės kvalifikacijos.

Europos paslaugų e. kortelė susijusi su daug daugiau reikalavimų. Ją galėtų gauti ir savarankiškai dirbantys fiziniai asmenys, ir įmonės, norinčios teikti paslaugas kitoje valstybėje narėje. Priešingai nei EPK, Europos paslaugų e. kortelė taip pat suteiktų techninių galimybių, kad būtų lengviau įvykdyti administracinius formalumus, susijusius su darbuotojų komandiravimu į tų valstybių narių, kurios Komisijai pranešė norinčios šiuo tikslu pasinaudoti IMI sistema, teritoriją. Ši galimybė pasinaudoti IMI sistema jokių būdu nekeis Direktyvoje 2014/67/ES nustatytų taikytinų taisyklių esmės. Ji taip pat apima taisykles, kurias taikant lengviau gauti skirtingose valstybėse teikiamų paslaugų draudimo apsaugą.

E. kortelė apimtų reikalavimus, taikomus pagal Paslaugų direktyvą, ir neapimtų tokių sričių kaip mokesčiai, darbas ir socialinė apsauga. Vis dėlto valstybių narių valdžios institucijos neturi reikalauti, kad e. kortelės turėtojas pateiktų informaciją, kuri jau yra e. kortelėje, vykdamas paslaugų teikėjui taikomas procedūras ar formalumus, susijusius su viešojo pirkimo sutarties skyrimu, projektavimo konkursu ar koncesija, patronuojamųjų bendrovių steigimu ar filialų registravimu pagal įmonių teisę ir įregistravimu privalomojo socialinio draudimo sistemose.

Europos paslaugų e. kortelė pirmiausia būtų taikoma verslo ir statybos paslaugoms tiek, kiek susijusiai veiklai jau taikoma Paslaugų direktyva. Abu sektoriai yra labai svarbūs ES ekonomikai⁷. Statybos ir verslo paslaugų teikėjai, plėsdami savo veiklą į užsienį, dažnai susiduria su dideliais administraciniais sunkumais. Be to, pastarąjį dešimtmetį abiejų sektorių našumas augo labai lėtai, o tarpvalstybinė prekyba ir investicijos yra ribotos apimties. Padidėjus tarpvalstybinei konkurencijai būtų galima išlaikyti ir pagerinti abiejų sektorių konkurencingumą.

Į šį pasiūlymą taip pat įtrauktos peržiūros nuostatos, siekiant ateityje apsvarstyti Europos paslaugų e. kortelės veiksmingumą, įskaitant reikalingų formalumų, susijusių su darbuotojų komandiravimu, laikymąsi ir atsižvelgiant į tų valstybių narių, kurios galbūt pasirinko šio reglamento projekto 6 straipsnio 3 dalyje numatytą galimybę reikiamus formalumus atlikti prie IMI sistemos prijungtoje elektroninėje platformoje, patirtimi.

⁶ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą, kuriuo panaikinamas Komisijos sprendimas 2008/49/EB (VRI reglamentas) (OL L 316, 2012 11 14, p. 1).

⁷ Abiem sektoriams tenka apie 20 proc. ES BVP ir darbo vietų (Eurostatas).

- **Derėjimas su galiojančiomis šios politikos srities nuostatomis**

Šis reglamentas pateikiamas kartu su direktyva. Šiuo reglamentu nustatoma Europos paslaugų e. kortelė, nekeičiant pagrindinių ES taisyklių. Juo nustatomos priemonės, kuriomis paslaugų teikėjai gali naudotis visoje ES. Be to, juo padedama spręsti klausimus, susijusius su kitose valstybėse veikiančio paslaugų teikėjo draudimo apsauga. Direktyvoje nustatoma Europos paslaugų e. kortelės teisinė ir veikimo sistema, reglamentuojant, be kita ko, tinkamumo sąlygas, kilmės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės kompetenciją, Europos paslaugų e. kortelės galiojimą ir jos panaikinimo ar galiojimo sustabdymo sąlygas.

Šiuo reglamentu išlaikomos visos esamos ES nuostatos dėl socialinių klausimų, darbo sąlygų (visų pirma darbuotojų komandiravimo, darbuotojų teisių ir socialinio ramsčio), sveikatos, saugos ir aplinkos apsaugos. Juo nekeičiamos ir nekvestionuojamos šiuo klausimu jau nustatytos garantijos. E. kortelėje būtų pateikta papildoma informacija apie įmonę. Tai neturėtų jokio poveikio valstybių narių įgaliojimams atlikti patikras vietoje. Atsiradus Europos paslaugų e. kortelei, būtų toliau taikomos darbuotojų komandiravimo taisyklės pagal direktyvas 96/71/EB ir 2014/67/ES, tačiau, kad tų taisyklių būtų laikomasi, bus nustatyta papildomų priemonių. Jei valstybės narės yra nustačiusios procedūras, pagal kurias deklaraciją dėl darbuotojų komandiravimo pagal Direktyvos 2014/67/ES galima pildyti elektroniniu būdu, Europos paslaugų e. kortelė nukreipia kortelės turėtoją į atitinkamas nacionalines procedūras. Europos paslaugų e. kortelę turintys paslaugų teikėjai gali pateikti šią deklaraciją prie IMI sistemos prijungtoje elektroninėje platformoje, jei priimančioji valstybė narė pranešė Komisijai, kad ši galimybė turėtų būti taikoma darbuotojų komandiravimui jos teritorijoje.

Europos paslaugų e. kortelės pasiūlymu papildomos kitos politikos iniciatyvos, susijusios su bendrosios rinkos strategijoje nurodytomis paslaugomis, kad nacionaliniu lygmeniu nebūtų sudaromos tarpvalstybinio paslaugų teikimo kliūtys. Šiuo požiūriu šiuo pasiūlymu papildomas Komisijos pasiūlymas [XX] dėl direktyvos, kuria pakeičiama tvarka, pagal kurią valstybės narės turi pranešti apie leidimų sistemas ir reikalavimus, susijusius su paslaugomis.

Šis pasiūlymas taip pat bus papildytas Bendrųjų skaitmeninių vartų iniciatyva, paskelbta 2017 m. bendrosios rinkos strategijoje. Sukūrus Bendruosius skaitmeninius vartus, dėl kurių 2016 m. rudenį vyko viešos konsultacijos, bus šalinami esami įmonių ir piliečių informavimo trūkumai integruojant, papildant ir pagerinant reikiamą ES ir nacionalinio lygmens elektroninę informaciją. Jie taip pat bus susieti su pagalbos paslaugomis. Be to, šia iniciatyva bus siekiama toliau skatinti piliečiams ir įmonėms, įgyvendinančioms bendrosios rinkos suteikiamas teises, svarbių nacionalinių procedūrų skaitmeninimą. Numatoma, kad Bendrieji skaitmeniniai vartai apims daugiau sektorių nei ši iniciatyva.

Pavyzdžiui, Europos paslaugų e. kortelė turėtų būti visiškai suderinta ir standartizuota tarpvalstybinių paslaugų teikimo priemonė, todėl sumažėtų reikalavimų laikymosi išlaidos konkrečiose paslaugų rinkose, kuriose daugiausia vyrauja MVĮ. Ja siekiama administracinio paprastinimo dalyvaujant valstybei narei, iš kurios yra kilęs paslaugų teikėjas, tačiau ši (kilmės) valstybė narė nėra įgaliota nurodyti, kokius reikalavimus paslaugų teikėjas turi atitikti kitose valstybėse narėse. Pagal Europos paslaugų e. kortelės sistemą būtent kitos valstybės narės turėtų informuoti apie iš anksto apibrėžtą ir visiškai standartizuotą darbo srautą ir užtikrinti jam atitiktį. Ši procedūra bus susieta su Bendraisiais skaitmeniniais vartais, todėl jos naudotojams bus nesunku ją surasti.

Europos paslaugų e. kortelės diegimas bus visiškai suderintas su Bendrųjų skaitmeninių vartų projekto plėtra ir bus laikomasi e. valdžios veiksmų plane nustatytų principų (visų pirma:

skaitmeninimo, sąveikumo, tarpvalstybiškumo, vienkartinio duomenų pateikimo ir buvimo integraciniu iš principo)⁸.

Galiausiai šiuo pasiūlymu papildoma Komisijos vykdymo užtikrinimo politika, kurią ji įgyvendina lygiagrečiai, siekdama kovoti su nepagrįstais ar neproporcingais nacionaliniais įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas apribojimais.

Šis reglamentas bus įgyvendinamas naudojant Vidaus rinkos informacinę sistemą (IMI), nustatytą VRI reglamentu⁹. Nuo 2011 m. IMI sistema gali naudotis apie 5 000 valdžios institucijų; dėl šios sistemos nuolat rengiamos vartotojų apklausos ir jos galimybės, susijusios su 2016 m. sausio mėn. įdiegta Europos profesine kortele, jau yra įrodytos.

- **Derėjimas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Pasiūlymas dėl Europos paslaugų e. kortelės pagal šį reglamentą ir siūlomą direktyvą visiškai atitinka kitas Sąjungos politikos sritis, visų pirma tas, kuriomis siekiama tų pačių administracinio paprastinimo ir reikalavimų paslaugų teikėjams mažinimo tikslų.

Paprastinant formalumus, susijusius su dokumentais, būtų atidžiai vadovaujamasi sprendimais, kurie turės būti nustatyti pagal Reglamentą (ES) 2016/1191 dėl laisvo piliečių judėjimo skatinimo paprastinant tam tikrų viešųjų dokumentų pateikimo reikalavimus Europos Sąjungoje¹⁰.

Profesinių kvalifikacijų pripažinimo srityje 2013 m. buvo įdiegta panaši priemonė, kuria skatinama paprastinti administracinius formalumus – pirmiau nurodyta Europos profesinė kortelė, nuo 2016 m. sausio mėn. išduodama tam tikrų profesijų atstovams (slaugytojams, vaistininkams, fizioterapeutams, kalnų gidams ir nekilnojamojo turto agentams). Siekiant išvengti dubliavimosi rizikos, šiuo pasiūlymu užtikrinama, kad specialistai, kurie gali prašyti išduoti Europos profesinę kortelę, negalėtų gauti Europos paslaugų e. kortelės.

Pagal Europos paslaugų e. kortelės procedūrą koordinuojančiosios institucijos ir kompetentingos institucijos turi naudotis visais prieinamais sujungtais nacionaliniais registrais, įskaitant sujungtus įmonių registrus (BRIS), kaip to reikalaujama pagal Direktyvą 2009/101/EB, ir sujungtais nemokumo registrais pagal Reglamentą (ES) Nr. 2015/848, prieš imdamosi bet kurios kitos priemonės šios procedūros tikslais gauti ar patikrinti anksčiau gautą informaciją.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

Šie teisėkūros veiksmai patenka į pasidalijamosios kompetencijos sritį pagal SESV 4 straipsnio 2 dalies a punktą. Jais siekiama palengvinti įsisteigimą ir paslaugų teikimą, nustatant priemones, kuriomis suderinamos įstatymų nuostatos, skirtos vidaus rinkos

⁸ 2016–2020 m. ES e. valdžios veiksmų planas. Valdžios skaitmeninių permainų spartinimas – COM(2016) 179.

⁹ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą, kuriuo panaikinamas Komisijos sprendimas 2008/49/EB (VRI reglamentas) (OL L 316, 2012 11 14, p. 1).

¹⁰ 2016 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1191 dėl laisvo piliečių judėjimo skatinimo paprastinant tam tikrų viešųjų dokumentų pateikimo reikalavimus Europos Sąjungoje ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 (OL L 200, 2016 7 26, p. 1).

veikimui. Šis reglamentas grindžiamas SESV 114 straipsniu kaip bendru teisiniu pagrindu patvirtinti tokias priemones.

- **Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)**

Bendras šio teisės akto pasiūlymo tikslas – užtikrinti sklandų ES bendrosios paslaugų rinkos, kuri neapsiriboja vienos valstybės narės teritorija, o apima visą ES teritoriją, veikimą. Atsižvelgiant į tarpvalstybinį ES bendrosios rinkos pobūdį ir būtinybę kuo darniau sureguliuoti tarpvalstybinius atvejus, būtų efektyvu naudoti esamą visoje ES veikiančią IT priemonę – IMI sistemą – ir tai galima užtikrinti tik ėmusis veiksmų ES lygmeniu.

- **Proporcingumo principas**

Šiuo reglamentu nustatytos priemonės yra proporcingos jo tikslui toliau integruoti paslaugų rinkas ES lygmeniu, sudarant sąlygas didesnei rinkos dinamikai ir tarpvalstybinei konkurencijai. Jos taip pat yra proporcingos skaidrumo didinimo, išlaidų mažinimo ir procedūrų, kurias valstybės narės nustato paslaugų teikėjams tarpvalstybiniais atvejais, paprastinimo tikslams, visų pirma kalbant apie darbuotojų komandiravimo ir profesinės atsakomybės draudimo procedūras. Be to, jos grindžiamos esama ES lygmens IT priemone – iš ES biudžeto finansuojama IMI sistema, kurią nacionalinės administracijos jau naudoja. Nustatant ES lygmens procedūrą IMI sistema bus tik šiek tiek pakoreguota, todėl ES ir nacionaliniu lygmeniu išlaidos bus nedidelės. Šios nedidelės išlaidos įvertintos atsižvelgiant į esamas panašias procedūras, pavyzdžiui, Europos profesinę kortelę.

Šios priemonės neaprepia daugiau, nei būtina tam, kad būtų išspręstos nustatytos problemos ir pasiekti nustatyti tikslai. Nors taikant ES lygmens procedūrą aktyvų vaidmenį turi atlikti valstybių narių administracijos, finansinės pastangos, kurių gali tikėtis valstybės narės, bus nedidelės, nes bus naudojama Vidaus rinkos informacinė sistema, t. y. jau esanti platforma, sukurta pasitelkus ES lėšas. Be to, didesnės konkurencijos paslaugų rinkose perspektyvos, atsiradusios naudojant Europos paslaugų e. kortelę, daugėjant rinkos dalyvių ir didėjant apyvartai turės teigiamą poveikį valstybių narų ekonomikai.

Paslaugų teikėjai Europos paslaugų e. kortelę naudos savanoriškai.

- **Pasirinkta priemonė**

Šis reglamentas grindžiamas SESV 114 straipsniu. Jame numatytos nuostatos, kuriomis siekiama palengvinti antrinį įsisteigimą, naudojimąsi paslaugų teikimo laisve, taip pat supaprastinti laikinus tarpvalstybinius atvejus. Remiantis šia Sutarties nuostata, reglamentu taip pat nustatomos praktinės priemonės, susijusios su profesinės atsakomybės draudimu, kuris paslaugų teikėjams reikalingas veiklai užsienyje.

3. EX POST VERTINIMŲ, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Ex post vertinimas ir (arba) galiojančių teisės aktų tinkamumo patikrinimas**

Rengdama šį pasiūlymą Komisija išsamiai įvertino Paslaugų direktyvą. Šis vertinimas parodė, kad Paslaugų direktyvos įgyvendinimas iki šiol buvo veiksmingas tik iš dalies. Paslaugų direktyva pavyko padidinti ekonomikos augimą, valstybėms narėms vykdant reformas. Vis dėlto pagrindinių paslaugų sektorių (pvz., verslo paslaugų ir statybos paslaugų) teikėjai vis dar patiria nemažai kliūčių. Be to, nepakankamai išnaudojama valstybių narių tarpusavio administracinio bendradarbiavimo sistema. Atlikus išsamią vieno langelio principu grindžiamų sistemų veikimo ir naudojimo analizę padaryta išvada, kad dauguma vieno langelio principu grindžiamų sistemų dar nepadėjo supaprastinti administravimo laikinojo tarpvalstybinių paslaugų teikimo ar įmonių steigimo srityse taip, kaip buvo numatyta.

Be to, Komisijai atlikus vertinimą paaiškėjo, kad valstybės narės labai skirtingai vertina draudimo prievolės ir galimybę apsidrausti paslaugų teikimo draudimu, todėl paslaugų teikėjams sunku ir brangu sudaryti sutartis dėl tarpvalstybinio paslaugų, visų pirma verslo ir statybos paslaugų, teikimo draudimo apsaugos.

Visos šios kliūtys neleidžia didinti tarpvalstybinės prekybos ir investicijų paslaugų srityje.

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Komisija atliko kelias analizes ir surengė keletą konsultacijų, kad surinktų duomenų apie esamas kliūtis, trukdančias bendrajai paslaugų rinkai visiškai veikti, ir daugiau dėmesio skyrė praktiniam nuostatų poveikiui vietoje. Atliktas nacionalinės paslaugų rinkų reformos ir paslaugų teikėjų galimybės naudotis draudimu ekonominis vertinimas. Be to, 2014, 2015 ir 2016 m. vykstant Bendrosios rinkos forumui surengti suinteresuotųjų šalių praktiniai seminarai. Jų metu buvo analizuojami mažųjų ir vidutinių įmonių patiriami sunkumai plėtojant veiklą tarpvalstybinėse regioninėse rinkose arba konkretūs sunkumai, kylantys paslaugų (visų pirma verslo ir statybos paslaugų) sektoriuose, kuriems neigiamą poveikį daro mažos apimties tarpvalstybinė prekyba ir mažos investicijos ES lygmeniu. Surinkus informaciją paaiškėjo, kad, nors pastaraisiais metais pasistūmėta į priekį, kelių ekonomiškai svarbių sektorių paslaugų teikėjai, siekiantys išplėsti savo veiklą į kitas valstybes nares, vis dar patiria įvairių kliūčių.

Suinteresuotosios šalys skirtingai vertino galimybes patobulinti sistemas, taikomas paslaugų rinkoms ES ir nacionaliniu lygmenimis. Jos beveik vienbalsiai prieštarauja Paslaugų direktyvos persvarstymui. Šiuo reglamentu nekeičiamos nei esminės tarpvalstybinio paslaugų teikimo nuostatos, nustatytos Paslaugų direktyvoje, nei taisyklės dėl darbuotojų komandiravimo, sveikatos, saugos ir aplinkos apsaugos.

Viešos internetinės konsultacijos vyko nuo 2016 m. gegužės 3 d. iki liepos 26 d. Konsultuojantis buvo papildomai gautos suinteresuotųjų šalių nuomonės, taip pat tiesiogiai sužinota apie patirtį, susijusią su šiuo paslaugų sektoriuje išlikusiomis kliūtimis, visų pirma trukdančiomis teikti tarpvalstybines paslaugas Europos Sąjungoje.

Be to, Komisija keliomis progomis, visų pirma surengusi dvi viešas konsultacijas 2013 ir 2015 m., surinko suinteresuotųjų šalių nuomones apie sunkumus, kuriuos paslaugų teikėjai patiria siekdami gauti draudimo apsaugą, laikinai teikdami paslaugas kitoje valstybėje narėje.

Po visų šių konsultacijų paaiškėjo, kad nacionaliniu lygmeniu vis dar taikomi nepagrįsti ar neproporcingi reikalavimai, kurie yra nenaudingi bendrosios rinkos paslaugų teikėjams ir paslaugų gavėjams. Be to, sužinota, kokios reakcijos politikos srityje tikimasi iš suinteresuotųjų šalių. Dauguma jų pritarė poreikiui šalinti likusias tarpvalstybinio paslaugų teikimo kliūtis ir padėti tokiais atvejais gauti draudimo apsaugą, kartu išlaikant ES *acquis* socialinėje, užimtumo, sveikatos ir saugos ar aplinkos srityje ir vykdant plačių užmojų įgyvendinimo užtikrinimo politiką. Šioje srityje Komisija 2016 m. lapkričio mėn. priėmė išsamų vykdymo užtikrinimo teisės aktų rinkinį, siekdama šalinti neproporcingus paslaugų srities apribojimus devyniose valstybėse narėse.

Šiai iniciatyvai, kuria siekta stiprinti tarpvalstybinių paslaugų rinkų plėtrą, Konkurencingumo taryba pritarė 2016 m. vasario 29 d. savo išvadose dėl bendrosios rinkos strategijos¹¹, o

¹¹ [Tarybos išvados dėl paslaugų ir prekių bendrosios rinkos strategijos, 2016 m. vasario 29 d.](#)

Europos Vadovų Taryba – 2016 m. birželio 28 d. savo išvadose¹². Jai pritarė ir Europos Parlamentas 2016 m. gegužės 26 d. priimtoje rezoliucijoje dėl bendrosios rinkos strategijos¹³.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Rengiant šį reglamento pasiūlymą buvo remtasi 2010–2011 m. valstybių narių tarpusavio vertinimo proceso, 2011–2012 m. atliktų veiksmingumo patikrinimų ir 2012–2013 m. atlikto tarpusavio vertinimo rezultatais. Be to, daug informacijos gauta per įvairias viešas konsultacijas, įskaitant 2016 m. vasarą surengtą konsultaciją.

Kalbant apie draudimo aspektus, taip pat atsižvelgta į 2013 m. pradėtų viešų konsultacijų dėl sunkumų, kuriuos paslaugų teikėjai patiria įsigydami draudimo apsaugą tarpvalstybinėmis aplinkybėmis, ir 2015 m. gruodžio mėn. konsultacijų dėl galimos Žaliosios knygos dėl mažmeninių finansinių paslaugų rezultatus. Rengiant pastarąsias konsultacijas taip pat buvo aptariami aspektai, susiję su galimybe apsidrausti profesinės atsakomybės draudimu tarpvalstybinėmis aplinkybėmis. Be to, buvo rengiamos reguliarios konsultacijos su draudimo sektoriaus atstovais.

Komisija surengė įvairių suinteresuotųjų šalių, visų pirma socialinių partnerių, praktinių seminarų, kurių metu dalytasi patirtimi, susijusia su sunkumais, kurių patiriama dėl valstybės narėse taikomų svarbių administracinių reikalavimų. Duomenys taip pat buvo renkami atliekant tyrimus ir rengiant ataskaitas. Komisija taip pat reguliariai keitėsi informacija techniniu lygmeniu savo ekspertų grupėje dėl Paslaugų direktyvos įgyvendinimo.

- **Poveikio vertinimas**

Rengiant šią iniciatyvą buvo atliktas poveikio vertinimas. Pakartotinai pateiktoje ataskaitoje atsižvelgiama į Reglamentavimo patikros valdybos rekomendacijas, kurias ji pateikė 2016 m. spalio 14 d. pradinėje neigiamoje nuomonėje¹⁴, taip pat į papildomus aspektus, kuriuos valdyba nurodė 2016 m. lapkričio 8 d. galutinėje teigiamoje nuomonėje¹⁵. Visų pirma buvo aiškiau apibrėžta problema ir poveikio vertinimo apimtis, įvairios politikos galimybės sugrupuotos į aiškiai atpažįstamų galimybių rinkinius ir tiksliau apskaičiuota, kiek sumažės administracinės išlaidos.

Atskiros politikos galimybės buvo apsvarstytos poveikio vertinime ir sugrupuotos į politikos galimybių rinkinius. Buvo nagrinėti šie politikos galimybių rinkiniai:

- pirmajame galimybių rinkinyje numatyta, kad paslaugų teikėjas galės gauti pažymą apie įsisteigimą kilmės valstybėje narėje pagal teisės aktų reikalavimus ir patvirtinimą, kad esama draudimo apsauga aprėpia veiklą kilmės valstybėje narėje;
- pagal antrąjį galimybių rinkinį paslaugų teikėjas galėtų naudotis ES lygmens procedūra, kad būtų lengviau patekti į kitos valstybės narės rinką, įskaitant pažangų elektroninį mechanizmą, prijungtą prie IMI, kad būtų lengviau įvykdyti su komandiruotaisiais darbuotojais susijusius formalumus, kuriais priimančioji valstybė narė gali nuspręsti pasinaudoti. Be to, būtų šalinamos praktinės kliūtys, susijusios su draudimu tarpvalstybiniais atvejais;

¹² [2016 m. birželio 28 d. Europos Vadovų Tarybos išvados.](#)

¹³ [2016 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl bendrosios rinkos strategijos.](#)

¹⁴ Svarbiausios valdybos rekomendacijos, kurias ji pateikė pradinėje nuomonėje dėl poveikio vertinimo: aiškiau apibrėžti problemą, persvarstyti įvairių galimybių pobūdį ir formuluotes ir pateikti daugiau informacijos apie galimas valstybių narių išlaidas bei suinteresuotųjų šalių nuomones.

¹⁵ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm

- trečiuoju galimybių rinkiniu būtų papildytas 2 rinkinys ir būtų mažinami reglamentavimo skirtumai įvairiose svarbiose veiklos srityse (architektūros, inžinerijos ir apskaitos paslaugų), derinant ribotą skaičių reikalavimų, taikytinų paslaugų teikėjams šiuose trijuose sektoriuose (būtent teisinės formos apribojimus, reikalavimus, kuriais nustatoma, kokia akcijų paketo dalis turėtų būti skirta specialistams, ir tarpdisciplininės veiklos teikimo apribojimus);
- ketvirtuoju galimybių rinkiniu 3 rinkinys būtų papildyta konkrečiais sprendimais, kuriais būtų siekiama spręsti pirmiau nurodytus reglamentavimo skirtumus, susijusius su antriniu įsisteigimu (filialai ir atstovybės), netaikant užsienio paslaugų teikėjams tam tikrų reikalavimų ir leidžiant priimančiajai valstybei narei nustatyti alternatyvias garantijas.

Pirmuoju rinkiniu siekiama tam tikro paprastinimo poveikio, tačiau jis yra mažesnis, palyginti su kitų rinkinių daromu poveikiu. Nors 3 ir 4 rinkiniai turėtų net didesnę poveikį nei 2 rinkinys, nes jais siekiama šalinti ir reglamentavimo kliūtis (ne tik paprastinti administravimą), Komisija nusprendė pasirinkti 2 rinkinį, vadovaudamasi toliau nurodytais motyvais. Labiausiai ribojančių reikalavimų, kuriuos apima 3 ir 4 rinkiniai, panaikinimas imantis tikslinių vykdymo užtikrinimo veiksmų ir papildomai pateikiant konkrečias rekomendacijas, skirtas visai paslaugų teikėjo profesijos reglamentavimo sistemai, atrodo proporcingesnis už teisės akto pasiūlymą, kuris apimtų minimalų tam tikrų reikalavimų derinimą tam tikruose paslaugų sektoriuose. Be to, 4 rinkinys atmetamas taip pat ir dėl to, kad juo būtų skatinamas suvokimas, kad šis sprendimas bus grindžiamas kilmės šalies požiūriu, pagal kurį užsienio paslaugų teikėjams būtų taikomi tik jų kilmės valstybės narės teisės aktai, todėl atsirastų atvirkštinė vidaus paslaugų teikėjų diskriminacija.

Tikimasi, kad šis rinkinys suteiks didesnę teisinę tikrumą paslaugų teikėjams, ketinantiems teikti tarpvalstybines paslaugas, ir leis sutaupyti nemažai išlaidų. Dėl jo galėtų padidėti rinkos dinamika ir konkurencijos lygis ir taip padidėtų pasirinkimo galimybės ir pridėtinė vertė vartotojams.

• **Reglamentavimo tinkamumas ir supaprastinimas**

Pasiūlymu dėl reglamento, kuriuo nustatoma Europos paslaugų e. kortelė, bus pagerintas reglamentavimas, susijęs su paslaugų teikėjų galimybe patekti į rinką, ir bus supaprastinta tvarka, kurią taikant paslaugų teikėjams suteikiama galimybė patekti į kitos valstybės narės rinką. Dėl to priimančiųjų valstybių narių prerogatyvos pagal Paslaugų direktyvą nesikeis.

• **Pagrindinės teisės**

Šiuo pasiūlymu skatinamos Pagrindinių teisių chartijoje įtvirtintos teisės. Kalbant konkrečiau, asmens duomenų apsauga užtikrinama pagal Chartijos 8 straipsnį. Be to, pagrindinis šios iniciatyvos tikslas – palengvinti įsisteigimo teisę ir teisę teikti paslaugas bet kurioje valstybėje narėje, kaip nurodyta Chartijos 15 straipsnio 2 dalyje, užtikrinant, kad net ir netiesiogiai nebūtų diskriminuojama dėl pilietybės (papildomai įgyvendinant Chartijos 21 straipsnio 2 dalį). Be to, ES lygmens procedūra siekiama nustatyti nešališką, teisingą ir pakankamai greitą procedūrą, taip pat kalbant apie Komisijos dalyvavimą, kaip reikalaujama pagal Chartijos 41 straipsnį. Galiausiai būtina tinkamai atsižvelgti į draudimą piktnaudžiauti teisėmis, būtent laisve teikti paslaugas, kaip nurodyta Chartijos 54 straipsnyje.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Tikimasi, kad pasiūlymas turės tokį poveikį ES biudžetui, kad būsimoji Europos paslaugų e. kortelė veiks per Vidaus rinkos informacinę (IMI) sistemą kaip per pagrindinį tinklą. IMI sistemą reikės pritaikyti taip, kad ji aprėptų Europos paslaugų e. kortelės procedūrą ir

saugojimo reikalavimus, taip pat įdiegti kai kurias papildomas funkcijas, būtent viešąją sąsają paslaugų teikėjams, jungtis su kitomis reikiamomis sistemomis ir administravimo funkciją nacionalinės valdžios institucijoms. Taip yra dėl to, kad Europos paslaugų e. kortelės tikslais IMI sistema bus siūloma kaip priemonė konkrečios valstybės narės kompetentingoms institucijoms veiksmingai keisti informacija ir teikti viena kitai pagalbą, nedarant poveikio kitiems valstybių narių parengtiems sprendimams. Poveikis ES biudžetui bus nedidelis, nes naudojant IMI sistemą Europos paslaugų e. kortelei paremti bus pasiekta didelė masto ir apimties ekonomija. Be to, pagrindiniai esami IMI sistemos pajėgumai ir šiuo metu kuriami pajėgumai didele dalimi atitinka Europos paslaugų e. kortelės reikalavimus. Taigi pritaikymo ir plėtros sąnaudos bus gerokai mažesnės.

Vis dėlto visos būtinos skirti lėšos bus gautos jas perskirstant; nenumatoma jokio didesnio poveikio ES biudžetui, kuris viršytų pagal Komisijos oficialų finansinį programavimą jau numatytus asignavimus.

5. KITI ASPEKTAI

• Įgyvendinimo planai ir stebėseną, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka

Šį reglamentą numatyta vertinti kas penkerius metus po Europos paslaugų e. kortelės įdiegimo. Atliekant vertinimą taip pat bus vertinamas valstybių narių koordinuojančiųjų valdžios institucijų tarpusavio bendradarbiavimas, be to, bus atsižvelgta į poreikį Europos paslaugų e. kortelės procedūras pritaikyti pagal naujausius e. valdžios pokyčius. Valstybės narės, paslaugų teikėjai, socialiniai partneriai ir kitos suinteresuotosios šalys taip pat bus kviečiamos įvertinti, kaip iniciatyva veikia. Bus svarstomi konkretūs rodikliai, kuriais remiantis būtų galima įvertinti reglamento poveikį, pavyzdžiui, kiek paslaugų teikėjų naudoja Europos paslaugų e. kortelę, jų patirtis, susijusi su administracine našta, taikomų procedūrų sparta ar kiek kartų valstybės narės keitėsi informacija.

Atsižvelgiant į tai, kad 2019 m. birželio mėn. numatyta peržiūrėti tam tikrus Direktyvos 2014/67/ES aspektus, atliekant peržiūrą reikėtų iš naujo įvertinti pagal 6 straipsnį siūlomų priemonių galimybes. Atliekant peržiūrą atsižvelgiama į valstybių narių, pasirinkusių šio reglamento projekto 6 straipsnio 3 dalyje numatytą galimybę su darbuotojų komandiravimu susijusius formalumus atlikti prie IMI sistemos prijungtoje elektroninėje platformoje, patirtimi.

• Išsamus konkrečių pasiūlymo nuostatų paaiškinimas

1 straipsnyje nurodyta siūlomo reglamento, kuriuo nustatoma Europos paslaugų e. kortelė, taikymo sritis ir susijusios administracinės priemonės, kurias paslaugų teikėjai gali naudoti tarpvalstybinėms paslaugoms teikti. Jame taip pat paaiškinta, kad nacionalinių nuostatų, kurios yra būtinos, kad tokia e. kortelė būtų galima naudotis, koordinavimas nustatytas (EPS) direktyvoje, ji bus priimta tuo pat metu.

2 straipsnyje apibrėžiama veiklos, kuriai yra skirta Europos paslaugų e. kortelė, aprėptis, taip pat konkrečios veiklos rūšys, sritys ir klausimai, kurių e. kortelė neapima, vadovaujantis Direktyvoje 2006/123/EB nustatytu modeliu.

Jame taip pat nurodyta, kad, kaip ir Direktyva 2006/123/EB, šis reglamentas neturi poveikio visuotinės ekonominės svarbos paslaugų apibrėžčiai, organizavimui ar konkurencijos teise reglamentuojamoms taisyklėms. Šis straipsnis neturi poveikio kultūrų ar kalbų įvairovei ar žiniasklaidos pliuralizmui. Galiausiai reglamentas neturi įtakos bendrosios baudžiamosios teisės, darbo teisės, mokesčių teisės ar socialinės apsaugos teisės nuostatoms.

Paašškinta, kad, kaip ir Direktyva 2006/123/EB, šis reglamentas netaikomas, jei jis prieštarauja kitiems Sąjungos aktams, kuriais reglamentuojami konkretūs aspektai, susiję su galimybe verstis arba vertimusi paslaugų veikla konkrečiuose sektoriuose arba su konkrečiais sektoriais arba konkrečiomis profesijomis.

3 straipsnyje pateiktos atitinkamos reglamento sąvokų apibrėžtys.

4 straipsnyje apibrėžti svarbiausi Europos paslaugų e. kortelės paraiškų aspektai, kurie turėtų būti vienodi visoje ES, o Komisijai suteikiami įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti standartinę formą ir technines detales, taip pat deleguotieji įgaliojimai detalizuoti patvirtinamosios informacijos pobūdį, o išimtinėmis aplinkybėmis, kai tai yra pagrįsta, – kartu su paraiška pateiktinus dokumentus.

5 straipsnyje nustatyta pareiga draudimo produktų platintojams ir valstybės narės paskirtoms įstaigoms suteikti privalomąjį draudimą ir pagal draudėjo prašymą išduoti draudimo pažymą. Jame taip pat apibrėžtos svarbiausios šios pažymos dalys, o Komisijai numatyta galimybė įgyvendinamaisiais aktais apibrėžti tipinę formą.

6 straipsniu Europos paslaugų e. kortelės turėtojams darbuotojų komandiravimo formalumus leidžiama atlikti pagal Direktyvą 2005/36/EB per elektroninę platformą, prijungtą prie IMI sistemos koordinuojant kilmės valstybės narės koordinuojančiajai valdžios institucijai. Kalbant apie darbuotojų komandiravimą pagal direktyvas 96/71/EB ir 2014/67/EB, ta pati galimybė yra prieinama toms valstybėms narėms, kurios pranešė Komisijai, kad ši galimybė turėtų galioti darbuotojų komandiravimui jų teritorijoje. Be to, jei valstybės narės yra nustačiusios procedūras, pagal kurias deklaraciją dėl darbuotojų komandiravimo pagal Direktyvos 2014/67/ES 9 straipsnį galima pildyti elektroniniu būdu, prie IMI sistemos prijungta elektroninė platforma nukreipia kortelės turėtoją į atitinkamas nacionalines procedūras.

Pagal 7 straipsnį pareiškėjams Europos paslaugų e. kortelei gauti formalumus, susijusius su laisvu savarankiškai dirbančių asmenų judėjimu pagal Direktyvą 2005/36/EB, leidžiama atlikti per elektroninę platformą, prijungtą prie IMI sistemos koordinuojant kilmės valstybės narės koordinuojančiajai valdžios institucijai. Pagal šį straipsnį profesinių kvalifikacijų pažymėjimus, kurių reikalaujama pagal Direktyvą 2005/36/EB, taip pat leidžiama pakeisti užpildyta Europos paslaugų e. kortelės paraiškos forma.

8 straipsniu nustatyta, kad Europos paslaugų e. kortelės paraiškų pateikimo, išdavimo, atnaujinimo, galiojimo sustabdymo, atšaukimo ir panaikinimo procedūros yra visiškai elektroninės ir prieinamos per elektroninę platformą, prijungtą prie IMI sistemos, nepažeidžiant koordinuojančiųjų institucijų ir valstybių narių kompetentingų institucijų procedūrinio vidaus darbo srauto. Juo Komisijai taip pat suteikiami įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti minėtų elektroninių procedūrų technines specifikacijas.

9 straipsnyje numatytos bendros taisyklės, susijusios su dokumentų, kuriuos reikia pateikti vykdant Europos paslaugų e. kortelės procedūrą, forma ir kalba. Juo Komisijai suteikiami įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti informacijos ir dokumentų, naudojamų Europos paslaugų e. kortelės procedūrai, vertimo technines taisykles.

10 straipsnyje apibrėžti principai, kuriais paašškinama, kokius mokesčius gali taikyti kilmės valstybės narė ir priimančioji valstybė narė, ir šie mokesčiai neturi viršyti valstybių narių tiesiogiai patiriamų išlaidų. Pagal šį straipsnį Komisijai suteikiami įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti technines taisykles dėl mokėjimo būdų ir procedūrų.

11 straipsniu nustatytas įpareigojimas draudimo produktų platintojams pagal draudėjo prašymą išduoti pažymą apie trečiosios šalies žalos atlyginimo reikalavimus, susijusius su

draudėjo veikla. Juo Komisija taip pat įgaliojama priimti įgyvendinimo taisyklės dėl standartinės pažymos formos.

12 straipsniu draudimo produktų platintojai ir įstaigos, kurias valstybė narė paskyrė privalomajam draudimui suteikti, įpareigojami savo draudimo apsaugos sąlygose ir apskaičiuodami draudimo įmokas tinkamai ir nediskriminuodami atsižvelgti į paslaugų teikėjo draudimo reikalavimų pažymą.

13 straipsnyje reikalaujama, kad profesinės organizacijos, siūlančios grupinę draudimo apsaugą, susijusią su jų narių ar kitų konkrečių paslaugų teikėjų profesinės atsakomybės draudimu, suteiktą susidomėjusiems paslaugų teikėjams iš kitų valstybių narių, taip pat Europos paslaugų e. kortelės turėtojams galimybę gauti šį draudimą nediskriminacinėmis sąlygomis.

14 straipsnyje numatyta dalyvaujančių koordinuojančiųjų institucijų pareiga tarpusavyje keistis informacija. Komisijai taip pat suteikiami įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti techninius informacijos mainų tvarkymo aspektus.

15 straipsniu reglamentuojamas 4 straipsnyje numatytų Komisijos deleguotųjų įgaliojimų įgyvendinimas.

16 straipsnyje apibrėžiamas komitetas, padedantis Komisijai priimti įgyvendinamuosius aktus ir patvirtinti taikytiną procedūrą pagal Reglamentą (ES) Nr. 182/2011.

17 straipsniu valstybėms narėms nustatyta pareiga paskirti koordinuojančiąją instituciją, kuri būtų įgaliota atlikti reglamente ir direktyvoje, kuria nustatoma Europos paslaugų e. kortelės veikimo sistema, numatytas užduotis, pranešti apie šią instituciją Komisijai ir užregistruoti ją IMI sistemoje.

18 ir 19 straipsniuose Komisijai nustatyti stebėsenos ir peržiūros įpareigojimai, susiję su šio reglamento poveikiu įsisteigimo laisvei ir laisvei teikti paslaugas valstybėse narėse. Tai pat numatyta atliekant peržiūrą pagal Direktyvą 2014/67/ES peržiūrėti pagal 6 straipsnį siūlomas priemonės.

20 straipsnyje numatyta iš dalies pakeisti Reglamentą (ES) Nr. 1024/2012 dėl IMI sistemos siekiant įtraukti Europos paslaugų e. kortelę į šio reglamento taikymo sritį.

21 straipsnyje nustatytos įsigaliojimo ir taikymo sąlygos. Atitinkamos datos yra pritaikytos prie direktyvoje siūlomų datų.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

kuriuo nustatoma Europos paslaugų e. kortelė ir susijusios administracinės priemonės

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PALAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,
atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,
atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,
teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,
atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹⁶,
atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę¹⁷,
laikydami įprastos teisėkūros procedūros,
kadangi:

- (1) Sutartimi dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) paslaugų teikėjams valstybėse narėse užtikrinama įsisteigimo laisvė ir laisvė teikti paslaugas tarp valstybių narių;
- (2) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/123/EB¹⁸ buvo nustatytos bendrosios nuostatos, kuriomis paslaugų teikėjams palengvinama galimybė naudotis įsisteigimo laisve ir laisvas paslaugų judėjimas. Joje, be kita ko, numatyta, kad valstybės narės turėtų pasirūpinti administraciniu supaprastinimu, pavyzdžiui, naudoti vieno langelio principu grindžiamas sistemas, taip pat pripažinti lygiavertį profesinės atsakomybės draudimą, kurį paslaugų teikėjai jau turi savo kilmės valstybėje narėje;
- (3) Direktyvoje 2006/123/EB reikalaujama, kad valstybės narės turėtų vieno langelio principu grindžiamas sistemas ir aprūpintų jas naujausia informacija, kad paslaugų teikėjas, norintis įsisteigti ar teikti paslaugas, galėtų rasti visą aktualią informaciją apie reikalavimus, kuriuos reikia įvykdyti, ir sužinoti apie vykdytinas e. procedūras, susijusias su visais formalumais, leidimais ir pranešimais. Tačiau paslaugų teikėjai vis dar patiria daug išlaidų, kol randa reikiamos informacijos, ir jiems sudėtinga nuotoliniu būdu laikytis nacionalinių procedūrų, visų pirma konkrečiam sektoriui taikomų reikalavimų. Iš esmės skirtingų valstybių narių valdžios institucijos turėtų bendradarbiauti per Vidaus rinkos informacinę (IMI) sistemą, IT platformą, kurioje siūloma keistis informacija tarpvalstybiniu mastu ir teikti tarpusavio pagalbą pagal šią direktyvą. Nors valdžios institucijos kartais abejoja, ar paslaugų teikėjas yra teisėtai

¹⁶ OL C , , p. .

¹⁷ OL C , , p. .

¹⁸ 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (OL L 376, 2006 12 27, p. 36).

įsisteigęs kitoje valstybėje narėje, IMI sistemoje numatytos bendradarbiavimo galimybės šiuo metu nėra visiškai išnaudotos;

- (4) dėl esamų reikalavimų paslaugų teikėjams sunku ir nepatrauklu plėsti veiklą vidaus rinkoje, nes skirtingos valdžios institucijos taiko daug skirtingų leidimų sistemų, ir įsisteigimo srityje nėra tarpusavyje pripažįstamos sąlygos, kurios anksčiau buvo įvykdytos kitose valstybėse narėse, o jeigu tarpvalstybinės paslaugos teikiamos laikinai, taikomi neproporcingi ar nepagrįsti apribojimai. Todėl paslaugų teikėjai, plėsdami savo veiklą į kitas valstybes, patiria įvairių neproporcingų išlaidų, kad įvykdytų taikomus reikalavimus;
- (5) norint įvykdyti formalumus, susijusius su leidimais ir pranešimais, dažnai reikia pildyti popierines formas ir teikti popierinius dokumentus, kurių vertimas brangiai kainuoja ir kurie netgi turi atitikti konkrečius formos reikalavimus, pavyzdžiui, tenka patvirtinti dokumentą ar jo autentiškumą. Informacijos apie šias kliūtis nėra internete arba jos mažai, ji neišsami, išsklaidyta ir ją sunku aiškinti atsižvelgiant į veiklą į kitas valstybes plečiančio paslaugų teikėjo aplinkybes, nes dažniausiai ji skirta tik vidaus atvejams. Paslaugų teikėjams dažnai tenka pateikti informaciją ir dokumentus pakartotinai, taip pat pereiti dvigubas patikras skirtingose tos pačios valstybės narės valdžios institucijose. Didelės vertimo išlaidos taip pat labai atgraso įmones nuo veiklos plėtimo į kitas valstybes;
- (6) tarpvalstybinė prekyba ir tarpvalstybinės investicijos į tam tikras verslo ir statybos paslaugas yra itin menkos ir tai labai neigiamai veikia kitus ekonomikos sektorius, todėl reikėtų geriau integruoti paslaugų rinkas. Dėl tokių menkų rezultatų nėra visiškai išnaudojamos didesnio ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo bendrojoje rinkoje galimybės;
- (7) panaikinus likusias aktyvesnės tarpvalstybinės paslaugų veiklos kliūtis sustiprės konkurencija, todėl vartotojams padaugės pasirinkimo galimybių ir sumažės kainos, be to, paslaugų sektoriai taps konkurencingesni, bus sukurta naujų darbo vietų, skatinamas našumas ir užtikrinama patrauklesnė aplinka investicijoms ir inovacijoms;
- (8) šiuo reglamentu siekiama palengvinti naudojimąsi įsisteigimo laisve ir laisvą paslaugų judėjimą bendrojoje rinkoje tose srityse, kurioms jau taikoma Direktyva 2006/123/EB, priimant papildomų priemonių dėl nuostatų, susijusių su vidaus rinkos sukūrimu ir veikimu, suderinimo. Jis turėtų būti grindžiamas SESV 114 straipsniu;
- (9) atsižvelgiant į tai, šiuo reglamentu nustatoma Europos paslaugų e. kortelė, kuri turėtų padėti kai kuriems paslaugų teikėjams plėsti paslaugų teikimą vidaus rinkoje, teikiant paslaugas laikinai arba pasirenkant antrinį įsisteigimą per filialus, atstovybes ar biurus;
- (10) todėl šis reglamentas konkrečiai skirtas verslo ir statybos paslaugų sektoriams, kurie patenka į Direktyvos <...> [EPK direktyva] <...> taikymo sritį ir kuriuose yra didžiausių reglamentavimo ir administracinių kliūčių, trukdančių tarpvalstybinės veiklos plėtrai, todėl lieka neišnaudotos jų integracijos bendrojoje rinkoje galimybės;
- (11) visi klausimai, veikla ir sritys, kurių neapima Direktyva 2006/123/EB, neturėtų patekti į šio reglamento taikymo sritį. Visų pirma šis reglamentas neturi poveikio klausimams, veiklai ir sritims, kurios susijusios su mokesčiais, socialine apsauga ir darbo teise, įskaitant teisės aktų ar sutarčių nuostatas dėl įdarbinimo, darbo sąlygų, darbuotojų saugos ir sveikatos ir darbdavių bei darbuotojų santykių. Be to, šis reglamentas neturi įtakos valstybių narių socialinės apsaugos teisės aktams. Šis reglamentas taip pat neturi poveikio nuostatoms, kylančioms iš konkurencijos teisės, taip pat taisyklėms dėl taikytinos teisės ar jurisdikcijos pagal tarptautinę privatinę teisę;

- (12) nuoseklumo sumetimais reikėtų panaikinti galimus šio reglamento ir kitų ES aktų, kuriais reglamentuojami konkretūs galimybės verstis paslaugų veikla ar vertimosi ja konkrečiame sektoriuje aspektai, prieštaravimus, kaip numatyta Direktyvos 2006/132/EB 3 straipsnyje dėl šios direktyvos ir tokių aktų tarpusavio prieštaravimų, taikant tuos kitus aktus. Todėl šio reglamento nuostatomis negalima remtis siekiant pagrįsti išankstinio leidimo sistemas, išankstinio pranešimo sistemas arba įsisteigimo reikalavimus, kurie yra draudžiami pagal kitus ES aktus ir kuriais reglamentuojami konkretūs galimybės verstis paslaugų veikla ar jos vykdymo konkrečiame sektoriuje aspektai, pavyzdžiui, pagal 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/31/EB¹⁹. Todėl šis reglamentas neturi jokios įtakos įpareigojimams, kurių paslaugų teikėjai turėtų laikytis pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 96/71/EB²⁰ ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/67/ES²¹;
- (13) Europos paslaugų e. kortelė turėtų būti nustatyta kaip savanoriška alternatyva paslaugų teikėjams. Paslaugų teikėjai turėtų ir toliau turėti galimybę įrodyti, kad jie laikosi taikytinų reikalavimų, plėsdami veiklą į kitas valstybes pagal kitus leidimus ir pranešimus, kurių reikalaujama pagal atitinkamų valstybių narių nacionalinę teisę. Paslaugų teikėjui visada turėtų būti suteikta galimybė nuspręsti neprašyti išduoti Europos paslaugų e. kortelės;
- (14) Europos paslaugų e. kortelė turėtų būti visiškai elektroninė, grindžiama beveik vien tais duomenimis, kurie teikiami iš patikimų šaltinių, turėtų būti naudojami tik būtiniausi dokumentai ir užtikrintas daugiakalbis jų tvarkymas, kad būtų išvengta vertimo išlaidų. Kad procedūra būtų visiškai elektroninė ir būtų užtikrintas kilmės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės administracinis bendradarbiavimas, pagal šį reglamentą reikėtų naudoti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1024/2012²² sukurtą Vidaus rinkos informacinę sistemą. Europos paslaugų e. kortelės išdavimo, atnaujinimo, galiojimo sustabdymo, atšaukimo ar panaikinimo tikslais reikėtų sukurti specialią elektroninę platformą, taip pat galiojančias Europos paslaugų e. kortelės jų turėtojams ir kompetentingoms institucijoms pateikti elektroninėmis priemonėmis;
- (15) kad būtų galima pateikti Europos paslaugų e. kortelės paraišką, reikėtų parengti suderintą daugiakalbę formą ir užtikrinti, kad joje būtų pateikta informacija, būtina norint identifikuoti paslaugų teikėją ir paslaugas, kurioms teikti prašoma išduoti e. kortelę, taip pat norint įvertinti konkrečius atitinkamoms paslaugoms taikytinus reikalavimus, pavyzdžiui, susijusius su jo įsisteigimo kilmės valstybėje narėje, nepriekaištingos reputacijos ar draudimo apsaugos įrodymais, kad ir kilmės valstybės narės, ir priimančiosios valstybės narės koordinuojančiosios institucijos galėtų susipažinti su šia informacija;

¹⁹ 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (OL L 178, 2000 7 17, p. 1).

²⁰ 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje (OL L 18, 1997 1 21, p. 1).

²¹ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/67/ES dėl Direktyvos 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje vykdymo užtikrinimo ir kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą (VRI reglamentas) (OL L 159, 2014 5 28, p. 11).

²² 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą, kuriuo panaikinamas Komisijos sprendimas 2008/49/EB (VRI reglamentas) (OL L 316, 2012 11 14, p. 1).

- (16) Komisijai reikėtų suteikti įgaliojimus pagal Sutarties 290 straipsnį priimti aktus, kuriuose būtų detalizuota, kokią informaciją reikia pateikti tipinėje paraiškos formoje ir kokius patvirtinamuosius dokumentus reikia pridėti prie paraiškos. Labai svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, be kita ko, su ekspertais, ir kad šios konsultacijos vyktų vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;
- (17) įgyvendindamos šį reglamentą valstybės narės turėtų informuoti Komisiją ir teikti jai naujausią informaciją apie procedūras, taikomas pagal nacionalinę teisę atvykstantiems tarpvalstybinių paslaugų teikėjams, norintiems laikinai ar per filialą, atstovybę ar biurą teikti paslaugas, įskaitant informaciją ir dokumentus, su kuriais šios procedūros yra susijusios, kad būtų galima parengti paraiškos formas. Siekiant užtikrinti vienodą įgyvendinimą, susijusį su būtina informacija, kurią reikia pateikti paraiškoje dėl Europos e. paslaugų kortelės, Komisijai reikėtų suteikti įgyvendinimo įgaliojimus. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011²³;
- (18) rašytinėse sutartyse gali būti sunku rasti privalomojo ar savanoriško draudimo apsaugos sąlygų aprašymą. Todėl draudimo produktų platintojai, taip pat valstybės narės paskirtos privalomąjį draudimą teikiančios įstaigos savo klientui draudimo pažymoje turėtų pateikti svarbiausių draudimo apsaugos aspektų aprašą. Ši pažyma turėtų būti pridėta prie paraiškos formos. Siekiant užtikrinti vienodą šios reglamento dalies įgyvendinimą, Komisijai reikėtų suteikti įgaliojimus patvirtinti suderintą pažymų formą. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011;
- (19) Europos paslaugų e. kortelės turėtojai gali norėti deleguoti darbuotojus į priimančiosios valstybės narės teritoriją. Todėl paslaugų teikėjams gali būti taikomi įvairūs reikalavimai, pavyzdžiui, priimančiajai valstybei narei teikti išankstinius pranešimus, kurie yra būtini norint užtikrinti komandiruočių darbuotojų apsaugą. Europos paslaugų e. kortelė neturės jokios įtakos šių pranešimų turiniui ir priimančiosios valstybės narės įsipareigojimams;
- (20) prie IMI sistemos prijungta elektroninė platforma, kurią parengs Komisija, turėtų būti prieinama naudotis Europos paslaugų e. kortelės turėtojams, kad prireikus būtų lengviau laikytis tų priimančiosios valstybės narės formalumų. Šie formalumai visų pirma susiję su galima pareiga dėl darbuotojų profesinių kvalifikacijų išankstinio deklarovimo, kuris turėtų būti vykdomas pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/36/EB²⁴;

²³ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

²⁴ 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (OL L 255, 2005 9 30).

- (21) kalbant apie išankstinį deklaravimą, kurio gali būti reikalaujama pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/67/ES²⁵ 9 straipsnį, prie IMI sistemos prijungta elektroninė platforma turėtų nukreipti Europos paslaugų e. kortelės turėtojus į elektronines nacionalines procedūras, nustatytas priimančiojoje valstybėje narėje, į kurią darbuotojai bus komandiruoti, jei tomis nacionalinėmis procedūromis leidžiama elektroniniu būdu pateikti pirmiau nurodytą išankstinę deklaraciją;
- (22) Komisija turėtų leisti naudotis prie IMI sistemos prijungta elektronine platforma toms valstybėms šalims, kurios bus iš anksto pranešusios Komisijai, kad nori pasinaudoti šia galimybe. Jei valstybės narės nusprendžia leisti naudoti IMI sistemą išankstinei deklaracijai apie darbuotojus, komandiruotus į jų teritoriją, siųsti, Europos paslaugų e. kortelės turėtojai gali pateikti Direktyvos 2014/67/ES 9 straipsnyje nurodytą deklaraciją tiesiogiai priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/67/ES 2 straipsnio a punkte, per prie IMI sistemos prijungtą elektroninę platformą. Tuo tikslu valstybė narė turėtų pateikti visus elementus, kurių reikalaujama pagal Direktyvos 2014/67/ES 9 straipsnio pirmos dalies a punktą ir 2 dalį, kaip daugiakalbės formos, kurią reikės pateikti deklaruojant į jos teritoriją komandiruotus darbuotojus, pagrindą. Komisija turėtų paskelbti šią formą Oficialiajame leidinyje ir įkelti į elektroninę platformą, prijungtą prie IMI sistemos. Atitinkama informacija apie reikalaujamus elementus turėtų būti prieinama susijusiai priimančiajai valstybei narei, griežtai laikantis Direktyvos 2014/67/ES 9 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytų kalbinių reikalavimų. Atliekant šio reglamento 19 straipsnio antroje pastraipoje numatytą vertinimą, reikėtų įvertinti šių valstybių narių, naudojusių prie IMI sistemos prijungtą elektroninę platformą, patirtį;
- (23) siekiant užtikrinti vienodą šio reglamento įgyvendinimą Europos paslaugų e. kortelės išdavimo ir atnaujinimo procedūrų srityje, taip pat kalbant apie formalumus, susijusius su darbuotojų delegavimu ir savarankiškai dirbančių asmenų judėjimu, išskyrus nurodytus ankstesnėje konstatuojamojoje dalyje, Komisijai reikėtų suteikti įgyvendinimo įgaliojimus nustatyti taisyklės dėl šių procedūrų elektroninio tvarkymo. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011;
- (24) administracinės vidaus procedūros, kuriomis remiamos šiuo reglamentu nustatytos procedūros, turėtų būti elektroninės, jei taip nusprendžia atitinkamos valstybės narės. Tačiau valstybės narės galėtų naudotis Reglamentu (ES) Nr. 1024/2012 nustatyta Vidaus rinkos informacinė sistema vidaus administracinio bendradarbiavimo tikslais;
- (25) vykdant Europos paslaugų e. kortelės išdavimo, atnaujinimo, galiojimo sustabdymo ar panaikinimo procedūras dokumentai turėtų būti naudojami tik išimtinėmis aplinkybėmis, jei tikrai reikia išsamesnės informacijos. Bet kuriuo atveju visi šie dokumentai turėtų būti naudojami ir priimami paprasta forma;
- (26) kalbant apie darbuotojų kaip reguliuojamųjų profesijų atstovų delegavimo ar savarankiškai dirbančių asmenų judėjimo užtikrinimo formalumus, pagal ES teisę dokumentus gali būti leidžiama pateikti specialia forma, pavyzdžiui, kaip patvirtintus ar autentifikuotus dokumentus. Sertifikavus ar autentifikavus dokumentą jo pradinio išdavimo valstybėje narėje jis turėtų būti pripažįstamas visoje ES;

²⁵ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/67/ES dėl Direktyvos 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje vykdymo užtikrinimo ir kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą (VRI reglamentas) (OL L 159, 2014 5 28, p. 11).

- (27) pagal šį reglamentą neturėtų būti reikalaujama patvirtintų dokumentų vertimų. Elektroninėse platformose, kuriose atliekamos procedūros, turėtų būti numatyta techninė galimybė išversti jų turinį. Siekiant užtikrinti vienodą šio reglamento dalies įgyvendinimą Komisijai reikėtų suteikti įgyvendinimo įgaliojimus. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011. Šis reglamentas neturėtų būti taikomas taisyklėms dėl dokumentų vertimo komandiruojuojant darbuotojus ir paraiškoms išduoti pažymas dėl jų socialinio draudimo įmokų;
- (28) valstybės narės turi teisę rinkti tik tokius mokesčius, kuriais padengiamos konkrečios procedūros atlikimo išlaidos. Jeigu išlaidos jau padengiamos iš Sąjungos biudžeto, valstybės narės neturėtų dėl šių išlaidų taikyti mokesčių. Valstybės narės turėtų per IMI sistemą pranešti Komisijai apie jų taikomus mokesčius ir paskelbti šią informaciją. Kadangi iš esmės IMI sistemoje užtikrinamos visos būtinos priemonės, valstybės narės, be kita ko, neturėtų rinkti mokesčių už Europos paslaugų e. kortelės atnaujinimą, galiojimo sustabdymą, atšaukimą ar panaikinimą. Siekiant užtikrinti vienodą nuostatų, susijusių su mokesčių mokėjimu, įgyvendinimą Komisijai reikėtų suteikti įgyvendinimo įgaliojimus nustatyti taisykles dėl mokėjimo tvarkos ir mokėjimų tvarkymo. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011;
- (29) šis reglamentas paremtas glaudesniu kilmės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės bendradarbiavimu, kuris turėtų apimti keitimąsi informacija ir tarpusavyje sujungtų nacionalinių registrų naudojimą siekiant gauti ar patikrinti anksčiau gautą informaciją, pavyzdžiui, registrų, kurių reikalaujama pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/101/EB²⁶ ar Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2015/848²⁷. Siekiant užtikrinti vienodą informacijos mainų administravimo ir tvarkymo įgyvendinimą bei tarpusavio pagalbą Komisijai reikėtų suteikti įgyvendinimo įgaliojimus. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011;
- (30) paslaugų teikėjams, privalantiems įsigyti profesinės atsakomybės draudimą valstybėse narėse, kuriose jie nevykdė veiklos, dažnai sunku įrodyti draudimo išmokų istoriją, susijusią su kitose valstybėse gauta draudimo apsauga. Draudimo išmokų istorija yra labai svarbus aspektas draudimo produktų platintojams aiškinantis ir vertinant galimo kliento rizikos profilį. Ją sunku įrodyti ne tik dėl menko draudimo produktų platintojų bendravimo vidaus rinkoje, bet ir dėl to, kad net ir toje pačioje valstybėje narėje apdraustosios šalies istorija apibūdinama skirtingai. Todėl draudimo produktų platintojai ir įstaigos, kurias valstybės narės yra paskyrusios privalomajam draudimui teikti, turėtų būti įpareigosios išduoti pažymą, susijusią su trečiosios šalies žalos atlyginimo reikalavimais, kurią vėliau būtų galima naudoti kitose valstybėse ir net šalies viduje, jei paslaugų teikėjas pakeistų draudimo produktų platintoją;
- (31) siekiant užtikrinti vienodą šio reglamento įgyvendinimą, kiek tai susiję su atsakomybės istorijos pateikimu, Komisijai reikėtų suteikti įgyvendinimo įgaliojimus nustatyti taisykles dėl standartinės šios informacijos pateikimo formos. Tais

²⁶ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/101/EB dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės reikalauja iš Sutarties 48 straipsnio antroje pastraipoje apibrėžtų bendrovių siekiant apsaugoti narių ir trečiųjų asmenų interesus, koordinavimo, siekiant suvienodinti tokias apsaugos priemones (OL L 258, 2009 10 1, p. 11).

²⁷ 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/848 dėl nemokumo bylų (OL L 141, 2015 6 5, p. 19).

įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011;

- (32) pažyma dėl draudimo išmokų istorijos turėtų padėti draudimo produktų platintojams ir valstybės narės paskirtoms įstaigoms suteikti privalomąją civilinės atsakomybės draudimą siekiant uždrausti tarpvalstybinių paslaugų teikėjų, apie kuriuos informacijos yra mažiau ir kurių sunkiau gauti, diskriminaciją. Tas pats nediskriminavimo principas turėtų būti taikomas profesinėms organizacijoms, siūlančioms grupinę draudimo apsaugą savo nariams ar kitiems paslaugų teikėjams;
- (33) kiekviena valstybė narė turėtų paskirti vieną koordinuojančiąją instituciją, kuri atliktų šiame reglamente numatytas užduotis, nepažeidžiant taikytinuose nacionalinės teisės aktuose numatytų įgaliojimų. Šios valdžios institucijos turėtų būti užregistruotos kaip kompetentinga institucija Vidaus rinkos informacinėje sistemoje pagal Reglamentą (ES) Nr. 1024/2012 ir apie jas reikėtų pranešti Komisijai;
- (34) reikėtų stebėti ir vertinti, kaip taikomas šis reglamentas, siekiant nustatyti jo poveikį veiklos plėtimo į kitas valstybes išlaidoms, didesniai skaidrumui, susijusiam su tarpvalstybinių paslaugų teikėjais, konkurencijai, kainomis ir teikiamų paslaugų kokybe. Reikėtų reguliariai vertinti šio reglamento poveikį ir tai, kaip praktiškai veikia koordinuojančiųjų institucijų bendradarbiavimas. Šis stebėjimas bus vykdomas bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis, socialiniais partneriais ir kitomis suinteresuotosiomis šalimis;
- (35) siekiant, kad IMI sistema būtų pritaikyta šiuo reglamentu numatytoms užduotims atlikti, atitinkamai reikėtų iš dalies pakeisti Reglamentą (ES) Nr. 1024/2012;
- (36) kadangi šio reglamento tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti dėl to, kad valstybėse narėse taikomi kai kurių paslaugų reglamentavimo metodai gali būti sudėtingi ir nenuoseklūs ir kadangi dėl glaudesnio administracinio koordinavimo ir derinimo Sąjungoje tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (37) šiame reglamente laikomasi pagrindinių teisių ir principų, visų pirma pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje. Visų pirma šiuo reglamentu nustatant Europos paslaugų e. kortelę ir susijusias administracines priemones bei procedūras siekiama skatinti įsisteigimo teisę ir teisę teikti paslaugas bet kurioje valstybėje narėje, užkertant kelią bet kokiai diskriminacijai dėl pilietybės ir užtikrinant nešališką, sąžiningą ir pakankamai greitą procedūrą pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 15, 21 ir 41 straipsnius, kartu garantuojant visišką pagarbą asmens duomenų apsaugai, taip pat ir pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 45/2001²⁸, ir tinkamai atsižvelgiant į piktnaudžiavimo atitinkamai Chartijos 8 ir 54 straipsniuose numatytomis teisėmis riziką,

²⁸ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatoma Europos paslaugų e. kortelė ir susijusios administracinės priemonės, kurios visoje Europos Sąjungoje turi būti prieinamos paslaugų teikėjams, norintiems pasinaudoti šia e. kortele.

Kad paslaugų teikėjams būtų suteikta galimybė gauti šią Europos paslaugų e. kortelę siekiant pradėti ir vykdyti paslaugų teikimo veiklą, Direktyvoje [EPK direktyva] ... nustatyta, kad būtina koordinuoti valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas Direktyvos [EPK direktyva] priede išvardytoms paslaugoms.
2. Šis reglamentas neturi poveikio Direktyvos 2006/132/EB 1 straipsnio 2–7 dalyse nurodytiems klausimams.

Jis netaikomas Direktyvos 2006/132/EB 2 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytai veiklai ir sritims.

3. Jeigu šio reglamento nuostatos prieštarauja kito Sąjungos akto, kuriuo reglamentuojami konkretūs teisės teikti paslaugą ar vykdyti paslaugos teikimo veiklą konkrečiuose sektoriuose ar verčiantis tam tikra profesija aspektai, nuostatai, pirmenybė teikiama to kito Sąjungos akto nuostatai, kuri ir taikoma minėtiems sektoriams ar profesijoms.

Šis reglamentas, visų pirma jo III skyrius, neturi poveikio darbuotojų teisėms, paslaugų teikėjų prievolėms ir susijusioms valstybėse narėse atliekamoms patikroms, nustatytoms direktyvose 96/71/EB ir 2014/67/ES.

3 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų sąvokų apibrėžtys:

1. informacija apie paslaugų teikėjo nepriekaištingą reputaciją – informacija, kaip nurodyta Direktyvos 2006/123/EB 33 straipsnio 1 dalyje;

2. elektroninis dokumentas – elektroninis dokumentas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 910/2014²⁹ 3 straipsnio 35 punkte;
3. IMI sistema – Reglamentu (EB) Nr. 1024/2012 nustatyta Vidaus rinkos informacinė sistema;
4. viešasis dokumentas – bet koks valstybės narės valdžios institucijų pagal šios valstybės narės teisę išduotas dokumentas, susijęs su klausimais, kurie yra svarbūs vykdant šiuo reglamentu reglamentuojamas procedūras:
 - a) valdžios institucijų ar pareigūno, susijusio su valstybės narės teismais, išduoti dokumentai, įskaitant prokuroro, teismo darbuotojo ar teismo pareigūno (*juissier de justice*) išduotus dokumentus;
 - b) administraciniai dokumentai;
 - c) notarinės formos dokumentai;
 - d) oficialios ant privačių asmenų pasirašytų dokumentų dedamos žymos, pavyzdžiui, oficialios žymos, kuriomis patvirtinama dokumento registracija ar tai, kad tam tikrą dieną šis dokumentas egzistavo, taip pat oficialūs ir notariniai parašų patvirtinimai;
 - e) bet kurios valstybės teritorijoje oficialiai veikiančių valstybės narės diplomatinį ar konsulinį pareigūnų parengti dokumentai, jei šiuos dokumentus reikia pateikti kitos valstybės narės teritorijoje arba kitos valstybės narės diplomatiniams ar konsulinams pareigūnams, veikiančioms trečiosios valstybės teritorijoje;
5. legalizavimas – oficiali procedūra viešąsias pareigas einančio asmens parašo autentiškumui, įgaliojimams, kuriais naudodamasis veikė dokumentą pasirašęs asmuo, ir, jei reikia, antspaudu, kuris ant jo uždėtas, tikrumui patvirtinti;
6. apostilės formalumas – formalumas, kurio gali būti reikalaujama siekiant patvirtinti parašo tikrumą, dokumentą pasirašiusio asmens statusą ir prireikus dokumentą išdavusios valstybės kompetentingos institucijos antspaudu tapatumą, kaip numatyta 1961 m. spalio 5 d. Hagos konvencijoje dėl užsienio valstybėse išduotų dokumentų legalizavimo panaikinimo (Apostilės konvencija);
7. patvirtinta kopija – originalaus dokumento kopija, pasirašyta ir patvirtinta valdžios institucijos, įgaliotos tai daryti pagal nacionalinę teisę, kaip tiksliai ir išsamiai šio originalaus dokumento kopija;
8. patvirtintas vertimas – vertimas, atliktas asmens, įgalioto tai daryti pagal valstybės narės teisę;
9. profesinės atsakomybės draudimas – profesinės atsakomybės draudimas, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/123/EB 23 straipsnio 5 dalies paskutinėje įtraukoje;
10. paslauga – paslauga, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/123/EB 4 straipsnio 1 punkte;
11. teikėjas – paslaugų teikėjas, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/123/EB 4 straipsnio 2 punkte;
12. įsisteigimo valstybė narė – įsisteigimo valstybė narė, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/123/EB 4 straipsnio 4 punkte;

²⁹ 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 910/2014 dėl elektroninės atpažinties ir elektroninių operacijų patikimumo užtikrinimo paslaugų vidaus rinkoje, kuriuo panaikinama Direktyva 1999/93/EB (OL L 257, 2014 8 28, p. 73).

13. įsisteigimas – įsisteigimas, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/123/EB 4 straipsnio 5 punkte;
14. kilmės valstybė narė – valstybė narė, kuriai paslaugų teikėjas pateikė paraišką Europos paslaugų e. kortelei gauti;
15. priimančioji valstybė narė – valstybė narė, kurioje paslaugų teikėjas pareiškė ketinimą teikti su Europos paslaugų e. kortele teiktinas paslaugas;
16. reikalavimas – Direktyvos 2006/123/EB 4 straipsnio 7 punkte apibrėžtas reikalavimas;
17. koordinuojančioji institucija – valdžios institucija, paskirta pagal 17 straipsnį;
18. kompetentinga institucija – bet kuri iš toliau nurodytų institucijų:
 - i) kompetentinga institucija, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/123/EB 4 straipsnio 9 dalyje;
 - ii) kompetentinga institucija, kaip apibrėžta Direktyvos 2005/36/EB 3 straipsnio 1 dalies d punkte;
 - iii) bet kuri valdžios institucija ar įstaiga, atsakinga už valstybės narės centrinį, komercinį ar įmonių registrą;
 - iv) bet kuri valstybės narės mokesčių institucija;
19. draudimo produktų platintojas – tai draudimo produktų platintojas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2016/97³⁰ 2 straipsnio 1 dalies 8 punkte.

II SKYRIUS

EUROPOS PASLAUGŲ E. KORTELĖS IŠDAVIMO PROCEDŪRA

4 straipsnis

Paraiška Europos paslaugų e. kortelei gauti

1. Paslaugų teikėjai gali nuspręsti pateikti paraišką Europos paslaugų e. kortelei gauti.
Paraiškos Europos paslaugų e. kortelei gauti turi būti teikiamos prie IMI sistemos prijungtoje elektroninėje platformoje naudojant standartinę daugiakalbę formą.
Standartinę formą sudaro tokios dalys:
 - a) paslaugų teikėjo identifikaciniai duomenys, įskaitant, jei taikytina, registracijos numerį centriniame, komerciniame ar įmonių registre, taip pat mokesčių mokėtojo ir draudėjo kodą;
 - b) paslaugų veiklos identifikaciniai duomenys, priimančioji valstybė narė, numatyta Europos paslaugų e. kortelės rūšis;

³⁰ 2016 m. sausio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/97 dėl draudimo produktų platinimo (OL L 26, 2016 2 2, p. 19).

- c) informacija apie tai, ar yra numatyta teikti informacinės visuomenės paslaugas;
 - d) informacija apie paslaugų teikėjo įsisteigimą kilmės valstybėje narėje siekiant verstis paslaugų veikla, nustatyta pagal b punktą, įskaitant pradinio įsisteigimo vietą ir kitų įsisteigimo valstybių narių nustatymą;
 - e) reikalavimai, taikomi pareiškėjui, kai jis teikia paslaugą kilmės valstybėje narėje, pavyzdžiui, susiję su kvalifikacija ar sertifikavimu;
 - f) informacija apie nepriekaištingą paslaugų teikėjo reputaciją;
 - g) informacija apie esamą paslaugų teikėjo profesinės atsakomybės draudimą kilmės valstybės narės teritorijoje, jei taikytina, įskaitant informaciją apie kitų valstybių narių teritorijoje vykdomos veiklos apsaugą;
 - h) nuoroda į anksčiau tam pačiam paslaugų teikėjui išduotą Europos paslaugų e. kortelę ir paslaugų veiklą, nustatytą pagal a ir b punktus.
2. Komisija turi nurodyti, kaip a–h punktuose nurodyta informacija turi būti pateikta standartinėje formoje ir įgyvendinimo aktais nustatyti technines standartinės formos detales, taikomas visoje Europos Sąjungoje. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 16 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.
- Prie paraiškos turi būti pridėti visi būtini patvirtinamieji dokumentai, juos pareiškėjas įkelia į elektroninę platformą, kurioje pateikiama standartinė paraiškos forma.
3. Komisija pagal 15 straipsnį yra įgaliota priimti deleguotuosius aktus, kuriais išsamiai nurodoma:
- a) standartinėje formoje pateikiama informacija, išvardyta 1 straipsnio a–h punktuose, kuri turi būti nurodyta standartinėje formoje;
 - b) papildomi dokumentai ar jų kategorijos, kurias išimtiniais atvejais būtina pateikti kaip patvirtinamuosius dokumentus.
4. Valstybės narės pateikia Komisijai visą informaciją apie procedūrinius veiksmus, susijusius su reikalavimais, taikomais paslaugų teikėjams, kai jie teikia paslaugas per filialą, atstovybę ar biurą arba laikinai vykdo tarpvalstybinio paslaugų teikimo veiklą, kuriai taikoma Direktyva ... [EPK direktyva], kuri yra reikalinga standartinėms paraiškos formoms parengti, apibūdina informaciją ir dokumentus, kuriuos reikia pateikti pagal paslaugų teikėjo nacionalinę teisę atsižvelgiant į visus taikytinus reikalavimus, per IMI sistemą per [9 mėnesius po šio reglamento įsigaliojimo], jei ši informacija nebuvo pateikta pranešime apie patį reikalavimą, jau pateiktame pagal Direktyvos 2006/123/EB 15 straipsnio 7 dalį ir 39 straipsnio 5 dalį.
5. Valstybės narės per IMI sistemą praneša Komisijai apie pasikeitusią informaciją, kuri anksčiau buvo pateikta Komisijai pagal 4 dalį prieš įsigaliojant nagrinėjamiems teisės aktams.

5 straipsnis ***Draudimo pažyma***

1. Jeigu informacija apie draudimo apsaugą įrašoma į standartinę formą pagal 4 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos g punktą, prie paraiškos formos pridedama atitinkama draudimo pažyma.
- Draudimo produktų platintojas ar valstybės narės įstaiga, paskirta privalomajam draudimui teikti, paprašius išduoda pareiškėjui pažymą.

Draudimo pažymoje turi būti pateikta informacija apie atitinkamo paslaugų teikėjo teikiamų paslaugų profesinės atsakomybės draudimą, įskaitant teritorinę šios apsaugos apimtį kitose valstybėse narėse, riziką, nuo kurios draudžiama, draudimo laikotarpį, draudimo sumas (vienam reikalavimui ir visiems reikalavimams per metus) ir galimas išimtis.

2. Komisija gali patvirtinti suderintą draudimo pažymos formą, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, priimdama įgyvendinimo aktą.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 16 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

III SKYRIUS

DARBUOTOJŲ DELEGAVIMO

IR SAVARANKIŠKAI DIRBANČIŲ ASMENŲ JUDĖJIMO

UŽTIKRINIMO FORMALUMAI

6 straipsnis

Deleguotiems darbuotojams taikomi formalumai

1. Europos paslaugų e. kortelę turintys paslaugų teikėjai gali pateikti Direktyvos 2005/36/EB 7 straipsnyje nurodytą išankstinę deklaraciją dėl darbuotojų, kuriuos ketina deleguoti į priimančiąją valstybę narę e. kortelėje numatytai paslaugų teikimo veiklai vykdyti, priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai, kaip apibrėžta šio reglamento 3 straipsnio 18 dalies ii punkte, per elektroninę platformą, prijungtą prie IMI sistemos.

Ankstesnė pastraipa netaikoma išankstinėms deklaracijoms dėl reguliuojamųjų profesijų profesinių kvalifikacijų:

i) kurios turi poveikį visuomenės sveikatai ir saugai ir kurioms nėra taikoma automatinio pripažinimo sistema pagal Direktyvos 2005/36/EB III antraštinės dalies II, III ar IIIA skyrius;

ii) kurioms pagal Direktyvą 2005/36/EB skirta Europos profesinė kortelė.

Deklaracija dėl deleguotų darbuotojų profesinių kvalifikacijų pateikiama kaip daugiakalbė forma kartu su patvirtinamaisiais dokumentais, kaip to reikalaujama pagal Direktyvos 2005/36/EB 7 straipsnio 1 ir 2 dalis.

Pagal šią dalį pateikta deklaracija laikoma išankstine deklaracija, kaip nurodyta Direktyvos 2005/36/EB 7 straipsnyje.

2. Paslaugų teikėjai, turintys Europos paslaugų e. kortelę ir ketinantys komandiruoti darbuotojus į priimančiąją valstybę narę atitinkamai paslaugų teikimo veiklai vykdyti, pateikia visas deklaracijas laikydamiesi Direktyvos 2014/67/ES 9 straipsnio nuostatų ir tuo tikslu valstybių narių nustatytų procedūrų.

Jei valstybės narės yra nustačiusios procedūras, pagal kurias deklaraciją dėl darbuotojų komandiravimo pagal Direktyvos 2014/67/ES 9 straipsnį galima pildyti elektroniniu būdu, pirmoje dalyje nurodyta prie IMI sistemos prijungta elektroninė platforma nukreipia kortelės turėtoją į atitinkamas nacionalines procedūras.

3. Europos paslaugų e. kortelę turintys paslaugų teikėjai taip pat gali pateikti Direktyvos 2014/67/ES 9 straipsnyje nurodytą deklaraciją apie darbuotojus, kuriuos jie ketina komandiruoti į priimančiąją valstybę narę kortelėje nurodytai paslaugų

teikimo veiklai vykdyti, priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/67/ES 2 straipsnio a dalyje, per pirmoje dalyje nurodytą prie IMI sistemos prijungtą elektroninę platformą, jei priimančioji valstybė narė pranešė Komisijai, kad ši galimybė turėtų būti taikoma darbuotojų komandiravimui jos teritorijoje.

Norėdama pasinaudoti pirmoje pastraipoje nurodyta galimybe, priimančioji valstybė narė pateikia visus elementus, kurių reikalaujama pagal Direktyvos 2014/67/ES 9 straipsnio 1 dalies a punktą ir 2 dalį, kaip daugiakalbės formos, kurią reikės pateikti deklaruojant į jos teritoriją komandiruotus darbuotojus, pagrindą. Komisija paskelbia šią formą Oficialiajame leidinyje ir įkelia į elektroninę platformą, prijungtą prie IMI sistemos. Atitinkama informacija apie reikalaujamus elementus yra prieinama susijusiai priimančiajai valstybei narei, griežtai laikantis Direktyvos 2014/67/ES 9 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytų kalbinių reikalavimų.

Pagal pirmą ir antrą pastraipą pateikta deklaracija laikoma galiojančia deklaracija Direktyvos 2014/67/ES 9 straipsnio 1 dalies a punkto ir 2 dalies tikslais, nepažeidžiant priimančiosios valstybės narės pagal tos direktyvos 9 straipsnį nustatytų kitų administracinių reikalavimų ar kontrolės priemonių.

Priimančioji valstybė narė gali pranešti Komisijai, kad ji nepageidauja toliau taikyti pirmoje pastraipoje nurodytos galimybės.

4. Komisija yra įgaliota nustatyti technines taisykles priimdama įgyvendinimo aktus, susijusius su 1 dalyje nurodytos daugiakalbės formos struktūra. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 16 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą.

7 straipsnis

Savarankiškai dirbančių asmenų judėjimo užtikrinimo formalumai

1. Paslaugų teikėjai, kurie yra fiziniai asmenys ir prašo išduoti Europos paslaugų e. kortelę, gali iš anksto pateikti deklaraciją dėl savo profesinių kvalifikacijų prie IMI sistemos prijungtoje elektroninėje platformoje tomis pačiomis sąlygomis, kurios nurodytos 6 straipsnio 1 dalyje dėl jų darbuotojų.

Kalbant apie išankstines deklaracijas dėl paslaugų teikėjo profesinių kvalifikacijų, Direktyvos 2005/36/EB 7 straipsnio 2 dalies b ir d punktuose nurodyti pažymėjimai pakeičiami užpildyta Europos paslaugų e. kortelės paraiškos forma, pateikta priimančiajai valstybei narei pagal direktyvos 11 straipsnį [EPK direktyva], kuria įrodomas paslaugų teikėjo įsisteigimas.

2. Pagal 1 dalį pateikta deklaracija pagal Direktyvos 2005/36/EB 7 straipsnį laikoma išankstine deklaracija.
3. Komisija gali nustatyti technines taisykles priimdama įgyvendinimo aktus, susijusius su 1 dalyje nurodytos daugiakalbės formos struktūra. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 16 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą.

IV SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS DĖL EUROPOS PASLAUGŲ E. KORTELĖS PROCEDŪRŲ

8 straipsnis

Elektroninės procedūros

1. Paslaugų teikėjai turi teisę į tai, kad paraiškos procedūros būtų tvarkomos, Europos paslaugų e. kortelė išduodama ir atnaujinama ir visi formalumai atliekami tik elektroninėmis priemonėmis pagal 6 straipsnio 1 ir 3 dalis ir 7 straipsnį.

Komisija suteikia galimybę atlikti šias elektronines procedūras ir formalumus prie IMI sistemos prijungtoje elektroninėje platformoje.

Valstybės narės nustato, ar procedūrų darbo srantai tarp jų koordinuojančiųjų institucijų ir kompetentingų institucijų, dalyvaujančių Europos paslaugų e. kortelės procedūrose ir formalumuose dėl darbuotojų delegavimo ir savarankiškai dirbančių asmenų judėjimo pagal 6 ir 7 straipsnius, bus elektroniniai, ar ne.

2. Komisija nustato 1 dalyje nurodytų procedūrų elektroninio tvarkymo technines specifikacijas priimdama įgyvendinimo aktus, įskaitant priemones, kuriomis būtų užtikrintas informacijos vientisumas, konfidencialumas ir tikslumas, taip pat Europos paslaugų e. kortelės turėtojų taikomas sąlygas ir procedūras atsisiųsti tokią informaciją, kad tretieji asmenys galėtų gauti ir patikrinti šią informaciją.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 16 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

3. Valstybių narių koordinuojančiosios institucijos informuoja visuomenę apie Europos paslaugų e. kortelės veikimą ir pridėtinę vertę, taip pat darbuotojų delegavimo ir savarankiškai dirbančių asmenų judėjimo užtikrinimo formalumus pagal 6 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnį.

9 straipsnis

Dokumentų forma ir vertimas

1. Vykdam Europos paslaugų e. kortelės išdavimo, atnaujinimo, galiojimo sustabdymo ar atšaukimo procedūras valstybių narių kompetentingos institucijos priima dokumentus kaip paprastas kopijas ir neprašo, kad joms pateikti dokumentai būtų legalizuoti, būtų įvykdyti apostilės formalumai, kad šie dokumentai būtų patvirtinti ar autentifikuoti.
2. Jei reikalaujama, kad dokumentai, naudojami tvarkant darbuotojų delegavimo ir savarankiškai dirbančių asmenų judėjimo užtikrinimo formalumus pagal 6 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnį, būtų specialios formos, pagal ES teisę valstybių narių kompetentingos institucijos, kaip jos apibrėžtos 3 straipsnio 19 punkto ii papunktyje, priima:

a) viešuosius dokumentus, patvirtintus dokumentus ir jų patvirtintas kopijas, kuriems netaikomi apostilės formalumai ir visų formų legalizavimas;

- b) pradinio išdavimo valstybėje narėje pagal jos įstatymus ar kitus teisės aktus ar praktiką patvirtintus ar autentifikuotus dokumentus, kaip patvirtintus ar autentifikuotus;
- c) bet kurioje valstybėje narėje pagal valstybės narės, kurioje atliktas patvirtinimas, teisę padarytas patvirtintas kopijas.
3. Neprašoma pateikti dokumentų, naudojamų per Europos paslaugų e. kortelės išdavimo, atnaujinimo, galiojimo sustabdymo ar atšaukimo procedūras arba atliekant darbuotojų delegavimo ir savarankiškai dirbančių asmenų judėjimo užtikrinimo formalumus pagal 6 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnį, patvirtinto vertimo. Tai neturi poveikio valstybių narių teisei reikalauti, kad pagal ES teisę būtų pateikti nepatvirtinti dokumentų vertimai į vieną iš jų valstybinių kalbų.
4. Komisija įgyvendinimo aktais nustato informacijos ir dokumentų, naudojamų per Europos paslaugų e. kortelės išdavimo, atnaujinimo, galiojimo sustabdymo ar atšaukimo procedūras arba atliekant darbuotojų delegavimo ir savarankiškai dirbančių asmenų judėjimo užtikrinimo formalumus pagal 6 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnį, automatinio vertimo technines taisykles. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 16 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

10 straipsnis

Europos paslaugų e. kortelės išdavimo ir darbuotojų delegavimo bei savarankiškai dirbančių asmenų judėjimo užtikrinimo formalumų mokesčiai

1. Visi mokesčiai, taikomi vykdant Europos paslaugų e. kortelės išdavimo procedūrą, turi būti pagrįsti, proporcingi ir neturi viršyti išlaidų, tiesiogiai patiriamų dėl konkretaus darbo, susijusio su procedūra.
- Paslaugų teikėjai turi teisę susigrąžinti mokesčius, iš anksto sumokėtus kilmės valstybei narei ar priimančiajai valstybei narei dėl paraiškų, kurių valstybės narės neišnagrinėjo, nepatikrino ir neužbaigė nagrinėti pagal Direktyvos 11 straipsnio 1 dalį [EPK direktyva]
- Mokesčiai netaikomi už:
- a) Europos paslaugų e. kortelės atnaujinimo, atšaukimo ar panaikinimo procedūras;
- b) papildomos e. kortelės turėtojo informacijos teikimą pagal [Direktyvos] ... 17 straipsnio 4 dalį;
- c) darbuotojų delegavimo ir savarankiškai dirbančių asmenų judėjimo užtikrinimo formalumus, nustatytus pagal 6 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnį.
2. Valstybės narės praneša Komisijai apie pagal šį straipsnį nustatytus mokesčius ir mokėjimo tvarką per IMI sistemą ne vėliau kaip per [2 metus nuo šio reglamento įsigaliojimo] ir atitinkamai paskelbia šią informaciją.
3. Komisija įgyvendinimo aktais patvirtina technines taisykles, susijusias su mokėjimo tvarka ir tvarkymu.
- Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 16 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

V SKYRIUS PROFESINĖS ATSAKOMYBĖS DRAUDIMAS

11 straipsnis

Pažyma apie trečiosios šalies žalos atlyginimo reikalavimus

1. Draudimo produktų platintojas per 15 dienų nuo draudėjo prašymo gavimo dienos išduoda pažymą apie trečiosios šalies žalos atlyginimo reikalavimus, susijusius su jo veikla, apdrausta pagal profesinės atsakomybės draudimo sutartį, už ne ilgiau kaip 5 metus iki sutartinių santykių atsiradimo, arba apie tokių reikalavimų nebuvimą ir šioje pažymoje apibūdina dėl atitinkamų paslaugų, su kuriomis yra susijęs reikalavimas, teikimo kylančias prievoles.
2. Komisija įgyvendinimo aktais gali nustatyti šio straipsnio 1 dalyje nurodytos pažymos standartinės pateikimo formos taisykles.
Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 16 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

12 straipsnis

Draudimo produktų platintojams taikomi įpareigojimai

Draudimo produktų platintojai ir valstybės narės įstaigos, paskirtos privalomajam draudimui teikti, savo draudimo apsaugos sąlygose ir apskaičiuodamos draudimo įmokas tinkamai ir nediskriminuodami atsižvelgia į paslaugų teikėjo patirtį, kuri nurodyta pagal 11 straipsnį išduotoje ir paslaugų teikėjo pateiktoje draudimo reikalavimų pažymoje.

13 straipsnis

Profesinėms organizacijoms taikomi įpareigojimai

Profesinės organizacijos, įskaitant kompetentingas institucijas, kaip jos apibrėžtos 3 straipsnio 18 punkto i ir ii papunkčiuose, savo nariams arba paslaugų teikėjams tam tikromis sąlygomis teikiančios grupinę draudimo apsaugą, susijusią su profesinės atsakomybės draudimu, paslaugų teikėjams iš kitų valstybių narių, pareiškusių susidomėjimą gauti šią draudimo apsaugą, užtikrina galimybę ją gauti tokiais pat sąlygomis ir nediskriminuojant.

VI SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

14 straipsnis

Keitimasis informacija ir savitarpio pagalba

1. Skirtingų valstybių narių koordinuojančiosios institucijos ir kompetentingos institucijos keičiasi informacija ir teikia viena kitai pagalbą atliekant Europos paslaugų e. kortelės išdavimo, galiojimo sustabdymo, atšaukimo ar panaikinimo procedūrą ir atnaujinant šioje kortelėje pateiktą informaciją. Šis įpareigojimas taip pat taikomas atliekant darbuotojų delegavimo ir savarankiškai dirbančių asmenų judėjimo užtikrinimo formalumus pagal 6 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnį kompetentingoms institucijoms, kaip apibrėžta 3 straipsnio 19 punkto ii papunktyje.
2. Koordinuojančiosios institucijos ir kompetentingos institucijos naudoja visomis esamomis nacionalinių registrų jungtimis siekdamos gauti informaciją ar patikrinti anksčiau gautą informaciją atliekant šio straipsnio 1 dalyje nurodytas procedūras,

įskaitant centrinių, komercinių ir įmonių registrų sujungimą pagal Direktyvą 2009/101/EB ir nemokumo registrų sujungimą pagal Reglamentą (ES) 2015/848.

3. Komisija įgyvendinimo aktais nustato 1 ir 3 dalyse nurodytos informacijos, kuria keičiamasi, tvarkymo ir savitarpio pagalbos technines taisykles. Tai neturi įtakos šio straipsnio 2 dalyje nurodytų sujungimo sistemų veikimui ir atitinkamoms jų specifikacijoms.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 16 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

15 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 4 straipsnio 3 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo [...]. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki 5 metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 4 straipsnio 3 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 4 straipsnio 3 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

16 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Direktyvos 2006/123/EB 40 straipsnio 1 dalyje nurodytas komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

17 straipsnis

Koordinuojančiųjų institucijų paskyrimas ir vaidmuo

1. Pagal šį reglamentą kiekviena valstybė narė paskiria vieną koordinuojančiąją instituciją, įgaliotą atlikti jai pagal šį reglamentą pavestas užduotis.
2. Valstybės narės praneša Komisijai pagal šio straipsnio 1 dalį paskirtų koordinuojančiųjų institucijų tapatybę ne vėliau kaip [9 mėnesiai po šio reglamento įsigaliojimo] ir užregistruoja jas IMI sistemoje pagal Reglamento (ES) Nr. 1024/2012 5 straipsnio f punktą.
3. Šiuo straipsniu nekeliami abejonių dėl valstybių narių kompetencijos paskirstymo vietos ar regionų lygmeniu.

18 straipsnis

Įgyvendinimo stebėseną

Komisija kartu su valstybėmis narėmis, socialiniais partneriais ir kitomis atitinkamomis suinteresuotosiomis šalimis nustato šio reglamento įgyvendinimo ir poveikio, visų pirma jo poveikio įsisteigimo laisvei ir laisvei teikti paslaugas, kurioms taikomas šis reglamentas, valstybėse narėse stebėsenos tvarką, kiek tai susiję su paslaugų teikėjų veiklos plėtimo į kitas valstybes išlaidomis, skaidrumo didinimu, konkurencijos didinimu, ir tai, kokią poveikį šis reglamentas turi šių paslaugų kainoms ir kokybei, atsižvelgiant į atitinkamus rodiklius.

19 straipsnis

Peržiūros nuostata

Ne vėliau kaip per 60 mėnesius po šio reglamento įsigaliojimo ir paskui bent kas penkerius metus Komisija parengia šio reglamento vertinimą ir pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai jo rezultatų ataskaitą, įskaitant poveikio tarpvalstybines paslaugas teikiančių paslaugų teikėjų administracinei naštai analizę. Į šią ataskaitą taip pat įtraukiamas visos praktinės patirties, susijusios su koordinuojančiųjų institucijų bendradarbiavimu, vertinimas. Šioje ataskaitoje pateikiamas Europos paslaugų e. kortelės nustatymo kitai paslaugų veiklai tinkamumo vertinimas. Joje pateikiamas Direktyvos [EPK direktyva] vertinimas pagal jos 21 straipsnį.

Direktyvos 2014/67/ES 24 straipsnio 1 dalyje nurodytos ataskaitos tikslais Komisija vertina, ar ir koku mastu šio reglamento 6 straipsnyje nurodyta prie IMI sistemos prijungta elektroninė platforma galėtų palengvinti būtinų formalumų dėl darbuotojų komandiravimo vykdymą pagal Direktyvos 2014/67/ES 9 straipsnį. Atliekant vertinimą atsižvelgiama į valstybių narių, kurios galėjo pasirinkti naudotis prie IMI sistemos prijungta elektronine sistema pagal šio reglamento 6 straipsnio 3 dalį, patirtį.

20 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1024/2012 pakeitimai

Reglamento (ES) Nr. 1024/2012 priedas papildomas šiuo punktu:

„9. ... Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES), kuriuo nustatoma Europos paslaugų e. kortelė ir susijusios administracinės priemonės.“

21 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja [dvidešimtą] dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnio 1–3 dalys, 5 straipsnio 1 dalis, 6 straipsnio 1, 2, 3 ir 4 dalys, 7 straipsnio 1 ir 2 dalys, 8 straipsnio 1 dalis, 9 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys, 10 straipsnio 1 dalis ir 14 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys taikomos praėjus [dvejiems metams nuo šio reglamento įsigaliojimo].

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

FINANSINĖ TEISĖS AKTO PASIŪLYMO PAŽYMA

1. PASIŪLYMO (INICIATYVOS) STRUKTŪRA

- 1.1. Pasiūlymo (iniciatyvos) pavadinimas
- 1.2. Atitinkama (-os) politikos sritis (-ys) VGV / VGB sistemoje
- 1.3. Pasiūlymo (iniciatyvos) pobūdis
- 1.4. Tikslas (-ai)
- 1.5. Pasiūlymo (iniciatyvos) pagrindas
- 1.6. Trukmė ir finansinis poveikis
- 1.7. Numatytas (-i) valdymo būdas (-ai)

2. VALDYMO PRIEMONĖS

- 2.1. Stebėsenos ir atskaitomybės taisyklės
- 2.2. Valdymo ir kontrolės sistema
- 2.3. Sukčiavimo ir pažeidimų prevencijos priemonės

3. NUMATOMAS PASIŪLYMO (INICIATYVOS) FINANSINIS POVEIKIS

- 3.1. Atitinkama (-os) daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija (-os) ir biudžeto išlaidų eilutė (-ės)
- 3.2. Numatomas poveikis išlaidoms
 - 3.2.1. *Numatomo poveikio išlaidoms santrauka*
 - 3.2.2. *Numatomas poveikis veiklos asignavimams*
 - 3.2.3. *Numatomas poveikis administracinio pobūdžio asignavimams*
 - 3.2.4. *Suderinamumas su dabartine daugiamete finansine programa*
 - 3.2.5. *Trečiųjų šalių įnašai*
- 3.3. Numatomas poveikis įplaukoms

FINANSINĖ TEISĖS AKTO PASIŪLYMO PAŽYMA

1. PASIŪLYMO (INICIATYVOS) STRUKTŪRA

1.1. Pasiūlymo (iniciatyvos) pavadinimas

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas, kuriuo nustatoma Europos paslaugų e. kortelė ir susijusios administracinės priemonės

1.2. Atitinkama (-os) politikos sritis (-ys) VGV / VGB sistemoje³¹

02 antraštinė dalis: vidaus rinka, pramonė, verslumas ir MVĮ

02 03 veikla: prekių ir paslaugų vidaus rinka

1.3. Pasiūlymo (iniciatyvos) pobūdis

☒ Pasiūlymas (iniciatyva) susijusi su **nauja priemone, paskelbta pagal Bendrosios rinkos programą.**

☐ Pasiūlymas (iniciatyva) susijęs (-usi) su **nauja priemone, kuri bus priimta įgyvendinus bandomąjį projektą ir (arba) atlikus parengiamuosius veiksmus**³²

☐ Pasiūlymas (iniciatyva) susijęs (-usi) su **esamos priemonės galiojimo pratęsimu**

☐ Pasiūlymas (iniciatyva) susijęs (-usi) su **priemone, perorientuota į naują priemonę**

1.4. Tikslas (-ai)

1.4.1. Komisijos daugiametis (-iai) strateginis (-iai) tikslas (-ai), kurio (-ių) siekiama šiuo pasiūlymu (šia iniciatyva)

Vidaus rinkos, pramonės, verslumo ir MVĮ GD 2016–2020 m. strateginiame plane kalbama apie tvirtesnio pramoninio pagrindo, gilesnę ir teisingesnę vidaus rinką kaip Komisijos prioritetą. Komisijos komunikate dėl bendrosios rinkos strategijos „Bendrosios rinkos tobulinimas: daugiau galimybių piliečiams ir įmonėms“ (COM(2015) 550 *final*) Komisija paskelbė teisėkūros iniciatyvas, kuriomis siekiama šalinti paslaugų rinkos kliūtis.

Šiomis aplinkybėmis bendrosios rinkos strategijoje buvo pasiūlyta pradėti naudoti Europos paslaugų e. kortelę („paslaugų pasas“), kad padidėtų tikrumas ir sumažėtų kliūtys paslaugų teikėjams, norintiems patekti į kitas ES rinkas ir plėsti savo veiklą jose. Europos Vadovų Taryba savo 2016 m. birželio mėn. išvadose palankiai įvertino šią iniciatyvą.

Bendrieji šios iniciatyvos tikslai yra labiau integruoti verslo paslaugų ir statybos rinkas ir gerinti našumo augimą abiejuose sektoriuose.

1.4.2. Konkretus (-ūs) tikslas (-ai) ir atitinkama VGV / VGB veikla

Konkretūs tikslai

Konkretūs šio pasiūlymo tikslai yra tokie:

– pasiekti, kad įmonėms būtų lengviau ir pigiau teikti paslaugas kitose valstybėse narėse;

³¹ VGV: veikla grindžiamas valdymas, VGB: veikla grindžiamas biudžeto sudarymas.

³² Kaip nurodyta Finansinio reglamento 54 straipsnio 2 dalies a arba b punkte.

- didinti pasitikėjimą užsienio paslaugų teikėjais rinkoje, didinant skaidrumą ir pateikiant daugiau informacijos;
- pasiekti, kad rinka būtų dinamiškesnė ir padidėtų konkurencija, todėl vartotojai turėtų daugiau pasirinkimo galimybių ir padidėtų pridėtinė vertė.

Kad pasiektume šiuos tikslus, numatome vykdyti tokią veiklą:

1. mažinti administracinę naštą taikant ES lygmens procedūrą su viešąja sąsaja, kad paslaugų teikėjai galėtų atlikti formalumus internetu;
2. susieti kilmės valstybę narę ir priimančiąją valstybę narę per Europos lygmens IT platformą. Šiuo tikslu IMI sistema bus naudojama kaip nacionalinės valdžios institucijoms skirta aptarnavimo sistema. Šią sistemą reikėtų papildomai plėtoti, kad ją naudojant veiktų Europos paslaugų e. kortelė.

Atitinkama VGV / VGB veikla

02 03 skyrius: prekių ir paslaugų vidaus rinka

1.4.3. Numatomas (-i) rezultatas (-ai) ir poveikis

Nurodyti poveikį, kurį pasiūlymas (iniciatyva) turėtų padaryti tiksliniams gavėjams (tikslinėms grupėms).

Pasiūlymu, grindžiamu direktyva, kuria nustatyta Europos paslaugų e. kortelė, bus siekiama:

1. mažinti administracinę naštą paslaugų teikėjams, norintiems teikti paslaugas kitose valstybėse narėse, nes atlikdami formalumus jie galės naudotis supaprastinta elektronine procedūra, o prašymai bus tvarkomi skaidriai. Taip paslaugų teikėjai ruošdamiesi teikti tarpvalstybines paslaugas arba steigdami antrinę buveinę galės sutaupyti laiko ir lėšų;
2. mažinti administracinę naštą nacionalinės valdžios institucijoms, taip pat sudaryti palankesnes sąlygas skirtingoms valstybėms narėms aktyviau bendradarbiauti;
3. sutaupyti išlaidų panaudojant esamą IT priemonę (Vidaus rinkos informacinę sistemą, toliau – IMI sistema) naujose srityse, kad būtų pasinaudota masto ir apimties ekonomija. Kompetentingos valdžios institucijos jau yra užregistruotos IMI sistemoje.

1.4.4. Rezultatų ir poveikio rodikliai

Nurodyti pasiūlymo (iniciatyvos) įgyvendinimo stebėjimo rodiklius.

Pasiūlymas padės veiksmingiau įgyvendinti Paslaugų direktyvą, visų pirma kalbant apie verslo ir statybos paslaugas.

Jo tiesioginis poveikis galėtų būti pamatuotas pagal šiuos rodiklius:

- kiek paslaugų teikėjų naudotų Europos paslaugų e. kortelę (ir atliktų atitinkamus darbuotojų delegavimo ar savarankiškai dirbančių asmenų judėjimo užtikrinimo formalumus);
- paslaugų teikėjų atsiliepimus, ar paprasta atlikti siūlomas elektronines procedūras;
- vidutinį siūlomų procedūrų greitį;
- kiek kartų valstybės narės tarpusavyje keičiasi informacija.
- valstybių narių, kurios naudojasi reglamento 6 straipsnio 3 dalimi suteikta galimybe, patirtį, atsižvelgiant į pirmiau nurodytus kriterijus.

1.5. Pasiūlymo (iniciatyvos) pagrindas

1.5.1. Trumpalaikiai arba ilgalaikiai poreikiai

Pasiūlymu bus sumažinta administracinė našta ir bus padidintas paslaugų teikėjų, norinčių pradėti laikinai arba per antrinę buveinę teikti paslaugas kitoje valstybėje narėje, teisinis tikrumas. Be to, paslaugų teikėjai labiau pasitikės rinka, nes padidės skaidrumas ir padaugės prieinamos informacijos.

Europos paslaugų e. kortelė taip pat būtų naudinga valstybių narių valdžios institucijoms. Pirmia, dėl jos sumažėtų ir priimančiosios valstybės narės, ir kilmės valstybės narės kompetentingų institucijų darbo krūvis, nes įprastas darbas su popieriniais dokumentais būtų pakeistas elektroniniu darbo srautu. Šis darbo srautas būtų labai standartizuotas ir būtų galima naudotis automatinio vertimo priemonėmis. Antra, būtų supaprastinti formalumai, nes reikėtų pateikti vieną elektroninę paraišką, užuot lygiagrečiai taikant keletą darbo srautų, kaip yra dabar.

Tai bus pasiekta sukuriant vieną ES lygmens procedūrą, grindžiamą bendra visos Europos IT platforma (IMI sistema). Komisija jau daug metų kuria, valdo ir finansuoja šią sistemą. Valstybės narės jau turi naudotis šia sistema patirties, nes nuo 2011 m. IMI sistemoje jau užregistruota daugiau kaip 5 000 kompetentingų institucijų.

1.5.2. *Papildoma ES dalyvavimo nauda*

Galimi nacionaliniai ar regioniniai administracinio paprastinimo sprendimai valstybėse narėse skirtųsi pagal sutaupytas išlaidas ir veiksmingumą. ES veiksmams būtų užtikrinta, kad paslaugų teikėjams plečiant savo veiklą į kitas valstybes nares būtų laikomasi vienosdesnio požiūrio.

Kadangi IMI sistemą, kaip centralizuotą ryšių priemonę, sukūrė ir valdo Komisija, ji sieks užtikrinti, kad Europos paslaugų e. kortelės išdavimo procesas būtų pradėtas ir vykdomas sklandžiai ir kad valstybių narių tarpusavio bendradarbiavimo sistema būtų veiksminga. Europos paslaugų e. kortelė (naudojant IMI sistemą) taip pat leistų įveikti tam tikras kliūtis, pavyzdžiui, įmonėms išvengti vertimo išlaidų. Komisija pasiūlys IMI sistemą kaip nemokamą IT platformą valstybėms narėms, kurios nori pasinaudoti ja elektroniniu būdu išankstinėms deklaracijoms dėl jų teritorijoje komandiruočių darbuotojų teikti. Ji sudarys sąlygas, kad IMI sistema tai pat galėtų būti naudojama keičiantis informacija, susijusia su Europos paslaugų e. kortele, šalies viduje.

1.5.3. *Panašios patirties išvados*

Pati IMI sistema kitose srityse pasitvirtino kaip veiksminga ir patikima priemonė. Geras pavyzdys yra Europos profesinės kortelės (EPK) procedūra, skirta profesinių kvalifikacijų pripažinimui, kurią pradėta taikyti 2013 m., iš dalies pakeitus Direktyvą 2005/36/EB.

Naudojant EPK lengviau pripažinti tam tikrų specialistų profesines kvalifikacijas. Tai yra centralizuota ES lygmens procedūra, kuri yra aiškiai apibrėžta ir vykdoma IMI sistemoje. Valstybių narių prievolės, susijusios su procedūros darbo srautu, yra išsamiai apibrėžtos, todėl išvengiama bendresnių taisyklių neapibrėžtumo. Šia sistema sukurtas tikslinis sprendimas, kuriam taikomos konkrečios taisyklės dėl praktinių aspektų, kaip antai dokumentų, paraiškų nagrinėjimo galutinių terminų ir nebylaus pritarimo, jei priimančiosios šalies institucijos per nustatytą laikotarpį nepriima galutinio sprendimo. Taip EPK sukuriama paprastesnis, greitesnis ir skaidresnis būdas pripažinti kvalifikacijas.

Nuo tada, kai 2016 m. sausio mėn. buvo pradėta naudoti EPK, šių kortelių jau išduota daugiau nei 560 (2016 m. spalio 20 d. duomenimis). Toks aktyvus EPK naudojimas rodo, kad ji yra labai paklausė tarp ja galinčių pasinaudoti specialistų (slaugytojų, fizioterapeutų, kalnų gidų, nekilnojamojo turto agentų ir vaistinininkų).

1.5.4. *Suderinamumas ir galima sąveika su kitomis atitinkamomis priemonėmis*

Keliomis būsimomis iniciatyvomis Komisija taip pat siekia nustatyti elektronines procedūras ar priemones ir numatoma kuo didesnė jų sąveika. Tai yra įmonių registrų sujungimo iniciatyvos (BRIS), nemokumo registrų sujungimas ir PVM skirtos minimalios vieno langelio sistemos išplėtimas. BRIS pradės veikti nuo 2017 m. vidurio ir ja bus užtikrinta platesnė prieiga prie įmonių duomenų. Ji bus papildyta 2019 m. sujungus nemokumo registrus. Pradėjus naudoti PVM skirtą minimalią

vieno langelio sistemą, nuo 2021 m. užsienio paslaugų teikėjams mažės išlaidos PVM formalumų srityje.

Europos paslaugų e. kortelės iniciatyva papildoma visomis šiomis iniciatyvomis. Be to, bus siekiama sąveikos. Pavyzdžiui, jei tai techniškai įmanoma, per BRIS prieinamą informaciją (taip pat sujungus nemokumo registrus) koordinuojančiosios institucijos turėtų naudoti pildydamos EPK paraišką arba tikrindamos informaciją.

1.6. Trukmė ir finansinis poveikis

☐ Pasiūlymo (iniciatyvos) **trukmė ribota:**

- ☐ pasiūlymas (iniciatyva) galioja nuo MMMM [MM DD] iki MMMM [MM DD];
- ☐ finansinis poveikis nuo MMMM iki MMMM.

☒ Pasiūlymo (iniciatyvos) **trukmė neribota:**

įgyvendinimo pradinis laikotarpis nuo 2018 iki 2019 m.,

vėliau – visuotinis taikymas. Prieglobos, veiklos ir priežiūros sąnaudos įtrauktos į atitinkamas IMI sistemos veikimo sąnaudas.

1.7. Numatytas (-i) valdymo būdas (-ai)³³

☒ **Tiesioginis valdymas**, vykdomas Komisijos:

- ☒ padalinių, įskaitant Sąjungos atstovybių darbuotojus;
- ☐ vykdomųjų įstaigų.

☐ **Pasidalijamasis valdymas** kartu su valstybėmis narėmis.

☐ **Netiesioginis valdymas, biudžeto įgyvendinimo užduotis perduodant:**

- ☐ trečiosioms šalims arba jų paskirtoms įstaigoms;
- ☐ tarptautinėms organizacijoms ir jų agentūroms (nurodyti);
- ☐ EIB arba Europos investicijų fondui;
- ☐ įstaigoms, nurodytoms Finansinio reglamento 208 ir 209 straipsniuose;
- ☐ viešosios teisės įstaigoms;
- ☐ įstaigoms, kurių veiklą reglamentuoja privatinė teisė, veikiančioms viešųjų paslaugų srityje, jeigu jos pateikia pakankamų finansinių garantijų;
- ☐ įstaigoms, kurių veiklą reglamentuoja valstybės narės privatinė teisė, kurioms pavesta įgyvendinti viešojo ir privačiojo sektorių partnerystę ir kurios pateikia pakankamų finansinių garantijų;
- ☐ asmenims, kuriems pavestas konkrečių BUSP veiksmų vykdymas pagal ES sutarties V antraštinę dalį, ir kurie nurodyti atitinkamame pagrindiniame teisės akte.

³³

Informacija apie valdymo būdus ir nuorodos į Finansinį reglamentą pateikiamos svetainėje „BudgWeb“ http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

2. VALDYMO PRIEMONĖS

2.1. Stebėsenos ir atskaitomybės taisyklės

Nurodyti dažnumą ir sąlygas.

Komisija teikia ataskaitas apie IMI sistemos plėtrą ir veikimą internetinėje Vidaus rinkos rezultatų suvestinėje. Šiomis aplinkybėmis pažymėtina, kad bus teikiamos atitinkamos ataskaitos, kaip IMI sistema naudojama teikiant paraiškas Europos paslaugų e. kortelei gauti. Be to, Europos asmens duomenų apsaugos pareigūnui bus reguliariai teikiama ataskaita IMI duomenų apsaugos klausimais.

Pradėjus naudoti Europos paslaugų e. kortelę, būsimois teisinėmis priemonėmis taip pat bus numatyta peržiūra po 5 metų.

2.2. Valdymo ir kontrolės sistema

2.2.1. Nustatyta rizika

Galima nustatyti bendrą riziką, kad paslaugų teikėjai nepripažins Europos paslaugų e. kortelės priemonės. Kitaip tariant, kiltų rizika, jei Europos paslaugų e. kortelė būtų sukurta ir visiškai parengta naudoti, bet būtų nelabai paklausė arba visiškai nepaklausė. Be to, kompetentingoms institucijoms gali pasirodyti, kad šią sistemą pritaikyti sunku, todėl jos gali neskirti reikiamų išteklių tam, kad prašymai būtų apdoroti tinkamai ir laiku.

Viena iš svarbiausių pasiūlymo ypatybių yra ta, kad Europos paslaugų e. kortelė bus grindžiama IMI sistemos funkcijomis. Bendra IMI sistemos rizika, įskaitant operacinę riziką, buvo nustatyta pagal Reglamentą (ES) Nr. 1024/2012 (toliau – VRI reglamentas). Komisijos yra IMI sistemos valdytoja ir atsako už kasdienę veiklą, priežiūrą ir plėtrą. Sistemą kuria ir prieglobą teikia vidaus teikėjas, kuris užtikrina aukšto lygio veiklos tęstinumą. Pradedant naudoti Europos paslaugų e. kortelę taip pat kyla rizika, susijusi su duomenų apsaugos klausimais.

2.2.2. Informacija apie įdiegtą vidaus kontrolės sistemą

Svarstydamas likusius rizikos aspektus, kaip nustatyta 2.2.1 punkte, Komisija teiks pagalbą (pvz., rengs seminarus) visoms suinteresuotosioms šalims (pvz., valstybių narių institucijoms, profesinėms įstaigoms ir t. t.), aktyviai skatins diegti ir populiarinti naują sistemą. Valstybėms narėms taip pat turės viešinti siūlomos priemonės naudą.

Kalbant apie operacinius Europos paslaugų e. kortelės aspektus, visų pirma apie viešąją sąsają, administravimo ir pranešimo priemones, jos yra susietos su IMI sistemos veikimu ir jas reikėtų vertinti atsižvelgiant į visą IMI sistemos vidaus kontrolės sistemą, kaip numatyta pagal VRI reglamentą. IMI sistemos iniciatyvinis komitetas yra atsakingas už aukšto lygio stebėseną ir kontrolę. Reguliariai susitinkant ir naudojant atsiskaitymo priemones lengviau atidžiai stebėti IT priežiūros ir plėtros darbus.

Be to, remiantis 2012 m. VRI reglamento 21 straipsniu, Europos duomenų apsaugos pareigūnas užtikrins, kad Komisija duomenis IMI sistemoje apdoroja laikydamasi galiojančių taisyklių. Nacionalinės duomenų apsaugos institucijos stebės, kaip asmens duomenis apdoroja kompetentingos institucijos valstybių narių lygmeniu.

2.2.3. *Numatomo klaidos rizikos laipsnio kontrolės ir vertinimo sąnaudų ir naudos apskaičiavimas*

Bendros rizikos klausimai bus sprendžiami taikant atitinkamas priemones, įskaitant pagalbos ir informacijos teikimą atitinkamoms suinteresuotosioms šalims.

Europos paslaugų e. kortelės veikimas bus grindžiamas IMI sistemos funkcijomis ir esama IMI sistemos valdymo ir kontrolės sistema. Manoma, kad dėl pasiūlymo klaidų rizika nepadidės.

2.3. **Sukčiavimo ir pažeidimų prevencijos priemonės**

Nurodyti dabartines arba numatytas prevencijos ir apsaugos priemones.

Siekiant kovoti su sukčiavimu, korupcija ir visa kita neteisėta veikla, IMI atveju be apribojimų taikomos nuostatos, kurios paprastai taikomos Komisijos veiklai, tarp jų ir 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, EURATOMAS) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų.

3. NUMATOMAS PASIŪLYMO (INICIATYVOS) FINANSINIS POVEIKIS

3.1. Atitinkama (-os) daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija (-os) ir biudžeto išlaidų eilutė (-ės)

- Dabartinės biudžeto eilutės

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorijas ir biudžeto eilutes nurodyti eilės tvarka.

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija	Biudžeto eilutė	Išlaidų rūšis	Įnašas			
	Numeris [...][Išlaidų kategorija...]	DA / NDA ³⁴	ELPA šalių ³⁵	šalių kandidačių ³⁶	trečiųjų šalių	pagal Finansinio reglamento 21 straipsnio 2 dalies b punktą
1A	2004.03.02 Vidaus rinkos valdymo priemonės	DIF	TAIP	NE	NE	NE

³⁴ DA – diferencijuotieji asignavimai, NDA – nediferencijuotieji asignavimai.

³⁵ ELPA: Europos laisvosios prekybos asociacija.

³⁶ Šalių kandidačių ir, kai taikoma, Vakarų Balkanų potencialių šalių kandidačių.

3.2. Numatomas poveikis išlaidoms

Šiame punkte nurodyti asignavimai bus numatyti perskirsčius lėšas; nenumatoma jokie didesnio poveikio ES biudžetui, kuris viršytų pagal Komisijos oficialų finansinį programavimą jau numatytus asignavimus.

3.2.1. Numatomo poveikio išlaidoms santrauka

EUR

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija	1A	Konkurencingumas ekonomikos augimui ir užimtumui skatinti
--	----	---

Vidaus rinkos, pramonės, verslumo ir MVĮ GD			2018	2019	2020	2021	IŠ VISO
• Veiklos asignavimai							
2004.03.02	Įsipareigojimai	(1)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Mokėjimai	(2)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
Biudžeto eilutės numeris	Įsipareigojimai	(1a)					
	Mokėjimai	(2a)					
Administracinio pobūdžio asignavimai, finansuojami iš konkrečių programų rinkinio lėšų ³⁷							
Biudžeto eilutės numeris		(3)	0	0	0	0	0
IŠ VISO asignavimų IŠ VISO Vidaus rinkos, pramonės, verslumo ir MVĮ GD	Įsipareigojimai	=1+1a +3	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Mokėjimai	=2+2a +3	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
• IŠ VISO veiklos asignavimų							
	Įsipareigojimai	(4)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Mokėjimai	(5)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000

³⁷ Techninė ir (arba) administracinė pagalba bei išlaidos ES programų ir (arba) veiksmų įgyvendinimui remti (buvusios BA eilutės), netiesioginiai moksliniai tyrimai, tiesioginiai moksliniai tyrimai.

• Iš VISO administracinio pobūdžio asignavimų, finansuojamų iš konkrečių programų rinkinio lėšų		(6)	0	0	0	0	0
Iš VISO asignavimų pagal daugiametės finansinės programos 1A IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ	Įsipareigojimai	=4+ 6	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Mokėjimai	=5+ 6	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija	5	„Administracinės išlaidos“
--	----------	----------------------------

EUR

		2018	2019	2020	2021	IŠ VISO
Vidaus rinkos, pramonės, verslumo ir MVĮ GD						
• Žmogiškieji ištekliai		303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
• Kitos administracinės išlaidos		0	0	0	0	0
Iš VISO Vidaus rinkos, pramonės, verslumo ir MVĮ GD	Asignavimai	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000

Iš VISO asignavimų pagal daugiametės finansinės programos 5 IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ	(Iš viso įsipareigojimų = Iš viso mokėjimų)	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
---	---	---------	---------	---------	---------	-----------

EUR

		2018	2019	2020	2021	IŠ VISO
--	--	------	------	------	------	---------

IŠ VISO asignavimų pagal daugiametės finansinės programos 1A IŠLAIDŲ KATEGORIJA	Įsipareigojimai	613 600	1 372 800	1 372 800	358 800	3 718 000
	Mokėjimai	613 600	1 372 800	1 372 800	358 800	3 718 000

Numatomas poveikis veiklos asignavimams

☒ Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti veiklos asignavimai naudojami taip:

Įsipareigojimų asignavimai EUR

Nurodyti tikslus ir rezultatus ↓			2018		2019		2020		2021		IŠ VISO	
	Rūšis ³⁸	Vidut inės sąnaud os	Skaičius	Sąnaudo s	Skaičius	Sąnaudo s	Skaičius	Sąnaudo s	Skaičius	Sąnaud os	Bendr as skaiči us	Iš viso sąnaudų
1 KONKRETUS TIKSLAS ³⁹ sumažinti administracinę naštą												
- Produkcija	Viešoji sąsaja			200 000		600 000		600 000		0		1 400 000
1 konkretaus tikslo tarpinė suma				200 000		600 000		600 000		0		1 400 000
2 KONKRETUS TIKSLAS Centralizuotas administravimas												
- Produkcija	Centralizuotas administravim as			110 000		345 000		345 000		0		800 000
2 konkretaus tikslo tarpinė suma				110 000		345 000		345 000		0		800 000
IŠ VISO SĄNAUDŲ				310 000		945 000		945 000		0		2 200 000

³⁸ Rezultatai – būsimi produktai ir paslaugos (pvz., finansuota studentų mainų, nutiesta kelių kilometrų ir kt.).

³⁹ Kaip aprašyta 1.4.2 punkte „Konkretus (ūs) tikslas (-ai)...“

3.2.2. Numatomas poveikis administracinio pobūdžio asignavimams

3.2.2.1. Santrauka

- ☒ Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti administracinio pobūdžio asignavimai naudojami taip:

EUR

	2018	2019	2020	2021	IŠ VISO
--	------	------	------	------	---------

Pagal daugiamečių finansinės programos 5 IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ					
Žmogiškieji ištekliai	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
Kitos administracinės išlaidos					
Tarpinė suma pagal daugiamečių finansinės programos 5 IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000

Neįtraukta į daugiamečių finansinės programos ⁴⁰ 5 IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ					
Žmogiškieji ištekliai					
Kitos administracinio pobūdžio išlaidos					
Tarpinė suma neįtraukta į daugiamečių finansinės programos 5 IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ					

IŠ VISO	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	------------------

Žmogiškųjų išteklių poreikiai bus tenkinami panaudojant GD darbuotojus, jau paskirtus priemonei valdyti ir (arba) persikirstytus generaliniame direktorate. Visas siūlomų sprendimų įgyvendinimo poveikis darbuotojų skaičiui ir asignavimų dydžiui bus atlieptas persikirstant esamus išteklius.

3.2.2.2. Numatomi žmogiškųjų išteklių poreikiai

- ☐ Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti žmogiškųjų išteklių nenaudojama.
- ☒ Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti žmogiškieji ištekliai naudojami taip:
- Sąmatą surašyti etatų vienetais

	2018	2019	2020	2021
• Etatų plano pareigybės (pareigūnai ir laikinieji darbuotojai)				
XX 01 01 01 (Komisijos būstinė ir atstovybės)	2,2	3,1	3,1	2,6

⁴⁰

Techninė ir (arba) administracinė pagalba bei išlaidos ES programų ir (arba) veiksmų įgyvendinimui remti (buvusios BA eilutės), netiesioginiai moksliniai tyrimai, tiesioginiai moksliniai tyrimai.

XX 01 01 02 (Delegacijos)				
XX 01 05 01 (Netiesioginiai moksliniai tyrimai)				
10 01 05 01 (Tiesioginiai moksliniai tyrimai)				
• Išorės darbuotojai (etatų vienetais: etato ekvivalentas)⁴¹				
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT finansuojami iš bendrojo biudžeto)				
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT ir JED atstovybėse)				
XX 01 04 yy ⁴²	- būstinėje			
	- atstovybėse			
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT– netiesioginiai moksliniai tyrimai)				
10 01 05 02 (CA, INT, SNE – tiesioginiai moksliniai tyrimai)				
Kitos biudžeto eilutės (nurodyti)				
IŠ VISO	2,2	3,1	3,1	2,6

– **XX** yra atitinkama politikos sritis arba biudžeto antraštinė dalis.

Žmogiškųjų išteklių poreikiai bus tenkinami panaudojant GD darbuotojus, jau paskirtus priemonei valdyti ir (arba) perskirstytus generaliniame direktorate. Visas siūlomų sprendimų įgyvendinimo poveikis darbuotojų skaičiui ir asignavimų dydžiui bus atlieptas perskirstant esamus išteklius.

Vykdytinų užduočių aprašymas:

Pareigūnai ir laikinieji darbuotojai	<u>Pagalba priimant susijusius įgyvendinimo aktus, projektų valdymas, veiklos analizė ir pagalbinės įgyvendinimo iniciatyvos.</u>
Išorės darbuotojai	

⁴¹ CA – sutartininkas („Contract Agent“); LA – vietinis darbuotojas („Local Agent“); SNE – deleguotasis nacionalinis ekspertas („Seconded National Expert“); INT – per agentūrą įdarbintas darbuotojas („Intérimaire“); JED – jaunesnysis delegacijos ekspertas („Junior Expert in Delegations“).

⁴² Neviršijant viršutinės ribos, nustatytos išorės darbuotojams, finansuojamiems iš veiklos asignavimų (buvusių BA eilučių).

3.2.3. *Suderinamumas su dabartine daugiamete finansine programa*

- ☒ Pasiūlymas (iniciatyva) atitinka dabartinę daugiametę finansinę programą.
- ☐ Atsižvelgiant į pasiūlymą (iniciatyvą), reikės pakeisti daugiametės finansinės programos atitinkamos išlaidų kategorijos programavimą.
- ☐ Įgyvendinant pasiūlymą (iniciatyvą) būtina taikyti lankstumo priemonę arba patikslinti daugiametę finansinę programą.

3.2.4. *Trečiųjų šalių įnašai*

- ☒ Pasiūlyme (iniciatyvoje) nenumatyta bendro su trečiosiomis šalimis finansavimo.
- ☐ Pasiūlyme (iniciatyvoje) numatytas bendras finansavimas apskaičiuojamas taip.

3.3. Numatomas poveikis įplaukoms

- ☒ Pasiūlymas (iniciatyva) neturi finansinio poveikio įplaukoms.
- ☐ Pasiūlymas (iniciatyva) turi finansinį poveikį:
 - ☐ nuosaviems ištekliams
 - ☐ įvairioms įplaukoms